

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

30. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

29. ČERVENCE 2012

Z obsahu:

Církev v dnešním světě
Z promluvy Svatého otce
ke členům Italské
biskupské konference
24. května 2012
- strana 2 -

**Sokolka - polské
Lanciano**
P. Mieczysław Piotrowski
- strana 4 -

**Nová evangelizace
a svatá liturgie**
Biskup Athanasius
Schneider
- strana 6 -

**Podávat svědectví,
že Bůh je láska a dobrota**
Misijní práce mezi
muslimy v Nigérii
- strana 7 -

Sebeodezdání Bohu
Jean Nicolas Grou TJ
- strana 9 -

Kristův bojovník
Katecheze o svátosti
břimování -
Michael Weigel
- strana 10 -

**Poselství Panny Marie
Myrtě Marii -
květen 2012**
- strana 11 -

Marten de Vos (1532-1603): Rodina sv. Anny (detail)

Editorial

Žijeme v nelehkém období plném rozporů a nejistot, konfliktů, se kterými se potýkáme. Jsme nespokojeni se stavem věcí, ale zapomínáme na svůj vlastní podíl a na to, že mnohem více důvodů k nespokojenosti má náš Pán. Jak poznáváme z žalmů a textů při modlitbě breviáře, neměl to nikdy se svým vyvoleným lidem lehké, ani ve Starém, ani v Novém zákoně. Zjevení sv. Jana bylo napsáno nedlouho před koncem prvního století. Mladé křesťanství mělo za sebou teprve několik desítek let života. Značnou část této doby stáli v čele církevních obcí ještě samotní apoštolové. Programovými dokumenty byla pro pastýře i pro Boží lid svěží slova evangelia v psané podobě i v živé formě tradice. Hned na začátku této jediné prorocké knihy Nového zákona však čteme listy představeným některých asijských církevních obcí. Zrekapitulujeme-li klady a zápory, které se v poselstvích těmto obcím objevují, nevyznívá hodnocení pro některé z nich nijak lichotivě. Nezdá se přitom, že by Pán nad nešvary a zlořády shovívavě zavíral oči: „Protože jsi vlažný, ani horký, ani studený, vyvrhnu tě z úst!“ „Neprobudíš-li se, přijdu jako zloděj, a ty nebudeš vědět, v kterou hodinu na tebe přijdu!“ „Já zkoumám ledví a srdce a odplatím každému z vás podle vašich skutků!“ S výmluvou, že od Kristova návratu k Otci již čas pokročil a že je třeba se přizpůsobit duchu doby, by adresáti listů sotva uspěli.

Zlořády se objevovaly už za života apoštolů. Svatý Pavel nepsmlouvavě požadoval: „Je třeba zavřít ústa mluvčím a svůdcům, kteří učí nesprávným věcem a tak rozvracejí celé rodiny.“ Varoval neúprosně: „Já nechci, abyste se přátelili se zlými duchy!“ A do budoucna předpovídal ještě horší věci. Nepřítel lidí a jejich věčné spásy totiž nelenil a od samého počátku přesně podle Ježíšových

slov zaséval v noci plevel mezi pšenici, aby ji v co největší míře udusil.

Již jen týdny nás dělí od zahájení Roku víry. Příležitostí k této významné události je 50. výročí zahájení II. vatikánského koncilu. Ale objektivní a naléhavá potřeba obnovit pravou víru nevyplývá jen z historické příležitosti. Rok víry bychom měli vítat ve skutečnosti jakou velkou záchrannou akcí, vyvolanou krajní nouzí. Z úst nejvyššího pastýře slyšíme až neuvěřitelná slova: „Tvář novodobé církve je poznamenána tím, že se zcela novým způsobem stala a stále více stává církví pohanů. Pohanství sedí v samotné církvi.“ Papež připomíná opakovaně hlubokou krizi víry, která se projevuje „ve snižování náboženské praxe, jak je to patrné z účasti na eucharistické liturgii a ještě více z účasti na svátosti pokání. Mnoho pokřtěných ztratilo identitu a příslušnost: neznají základní obsahy víry a myslí si, že mohou víru pěstovat nezávisle na prostřednictví církve. Zatímco mnozí se dívají s pochybnostmi na pravdy, kterým církev učí, jiní omezují Boží království na několik velkých hodnot, které je jistě možno vidět v evangeliu, ale které ještě nevystihují ústřední jádro křesťanské víry.“

Neměl by nám při slovech Svatého otce o současné krizi běhat mráz po zádech? Ztráta identity se totiž netýká jen prostých věřících, ale i těch, kteří jsou odpovědní za vedení Božího lidu. Kdo z nás by nastoupil do letadla, kdyby se dověděl, že na jeho posádku není spolehnouti, ani pokud jde o úroveň profesionální přípravy, ani pokud jde o osobní morálku a odpovědnost?

Současná krize není něco nového a překvapujícího. Již Pavel VI. si stěžoval na Satanův dým v církvi. Svatý rok, který vyhlásil v roce 1975, se nápadně lišil od předchozího v roce 1950 právě hlubokou

Dokončení na str. 12

Církev v dnešním světě

*Z promluvy Svatého otce ke členům
Italské biskupské konference 24. května 2012*

(...) „To, co nejvíce zajímá Koncil, je, aby posvátný poklad křesťanské nauky byl co nejučinněji chráněn a vyučován,“ řekl bl. papež Jan XXIII. v zahajovacím projevu. Stojí věru za to, číst tato slova a rozjímat o nich. Papež vyzýval Otce, aby prohlubovali a prezentovali tuto trvalou nauku v kontinuitě s tradicí tisícileté církve: mají „předávat čistou a neporušenou nauku bez zkrácení nebo komolení“, ale novým způsobem, tak jak to „požaduje naše doba“. (Úvodní projev 11. října 1962) Číst a aplikovat Koncil – nikoliv v optice nepřijatelné hermeneutiky diskontinuity a zlomu, ale v hermeneutice kontinuity a reformy, naslouchat mu a osvojit si směrodatné směrnice – představuje cestu, jak specifikovat způsob, jakým může církev nabídnout směrodatnou odpověď na velké sociální a kulturní proměny naší doby, které mají evidentní důsledky i v náboženské dimenzi.

Vědecká racionalita a technická kultura totiž usilují nejen o uniformitu světa, ale často překračují příslušné specifické oblasti ve snaze vymezit okruh racionálních jistot jedině na základě empirického kritéria vlastních úspěchů. Moc lidské kapacity se přestala držet míry a vymkla se všem morálním normám. Právě v této souvislosti se začíná objevovat, často ve zmatené podobě, zvláštní poptávka po spiritualitě a nadpřirozenu, což je znamení neklidu, jaký se usadil v lidském srdci, které se neotevírá horizontům transcendentního Boha. Tato situace sekularismu je charakteristická především pro starou křesťanskou tradici a dědičku onoho kulturního pokladu, který ještě v nedávné minulosti byl sjednocujícím hlediskem schopným obsáhnout celý lidský

život a doprovázet jeho nejvýznamnější momenty, jako jsou narození a odchod do věčného života. Duchovní a morální dědictví, ve kterém má Západ své kořeny a které představuje jeho životní mízu, není už dnes chápáno ve své hluboké hodnotě, a to do té míry, že přestalo být zárukou pravdy. Také úrodná půda je vystavena nebezpečí, že se stane nehostinnou pouští a dobré semeno bude udušeno, poslááno a ztraceno.

To se projevuje ve snižování náboženské praxe, jak je to patrné z účasti na eucharistické liturgii a ještě více z účasti na svátosti pokání. Mnoho pokřtěných ztratilo identitu a příslušnost: neznají základní obsahy víry a myslí si, že mohou víru pěstovat nezávisle na prostřednictví církve. Zatímco mnozí se dívají s pochybnostmi na pravdy, kterým církev učí, jiní omezují Boží království na několik velkých hodnot, které je jistě možno vidět v evangeliu, ale které ještě nevystihují ústřední jádro křesťanské víry. Boží království je dar, který nás přesahuje. Jak říká bl. Jan Pavel II., „království není koncept, doktrína, program, který podléhá svobodnému vývoji, ale je to především osoba, která má tvář a jméno Ježíš Nazaretský, viditelný obraz Boha“ (*Redemptoris missio* 7. prosince 1990). Bohužel, je to právě Bůh, který je vyloučen z horizontu mnoha osob; a pokud se nesetkává se lhostejností, uzavřeností a odmítáním, diskuse o Bohu se vykazují do subjektivního prostředí, redukuje se na niterný a soukromý fakt, který je vytlačen z veřejného povědomí. Z tohoto opuštění Boha, z této uzavřenosti pro transcendentno pramení krize, která

Dokončení na str. 12

Chce-li dnes vyhledat Pána, připoj se k zástupům, které za ním odevšad přicházejí. Najdeš ho ve společnosti tisícíhlavého zástupu. Podle evangelistova odhadu přesahuje jejich počet deset tisíc. Co způsobilo, že se tu sešlo tak veliké množství? Mnozí z nich byli osobně svědky jeho kázání a jeho divů. Jini se o nich jen doslechli a rádi by sami spatřili a uslyšeli velkého proroka, jehož pověst se tak šíří. Jsou tu i poutníci, kteří směřují do Jeruzaléma na svátky a dovídají se o Ježíši díky těm, kteří si radost ze setkání s ním nenechávají pro sebe a stali se tak spontánně jeho zvěstovateli. Můžeš tu pozorovat, jak dobré ovoce takový apoštolát přináší. Nemáš také kolem sebe mnoho těch, které bys měl přivést k Pánu?

To, co nejvíce na všechny zapůsobilo, jsou dobrodiní, která Ježíš prokázal nesčetným trpícím, strádajícím a sužovaným od zlých duchů. Skutky milosrdenství jsou opravdu tím nejpůsobivějším kázáním, neboť jsou to výmluvná znamení nekonečné Boží dobrotivosti a Boží moci. Zástupy jsou tímto divotvůrcem z Nazareta tak uchváceny, že váží za ním i dalekou cestu na osamělé a opuštěné místo, protože chtějí slyšet jeho slova, a ani přitom nedbají o svůj pokrm a o své pohodlí.

Pán za tímto tisícíhlavým davem vidí nekonečné zástupy všech těch, kteří *jsou jako ovce bez pastýře*⁽¹⁾. Promluví k nim dnes mimořádným způsobem o nesmírné Boží lásce k lidem. Předmětem jeho pozornosti a péče budou dnes nejen nemocní a posedlí. Kdo pro Pána obětuje něco ze svého pohodlí, bude mnohonásobně odměněn. Nikdo z těch, kteří ho zde vyhledali, neodejde neobdáván. Dnes se mají názorně přesvědčit, jak bude všechno ostatní přidáno těm, kteří hledají Boží království.

Ale i ti, kteří za ním přišli z pouhé zvědavosti, budou dnes jeho hosty. Přišli za ním i s nouzí své duše, kterou si zatím ani neuvědomují. Boží pomoc je tím potřebnější, čím více se lidské možnosti ocitají v koncích. Čím větší je potřeba strádajících, tím něžnější je Pánova péče a starostlivost. Tomuto zástupu se nakonec dostane v hojnosti i toho, co nehledal a oč ani neprosil.

Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli? Jak uskutečnit, co se jeví nemožné? Kde vzít něco, když zde není nic? Je tu *pět chlebů a dvě ryby*, ale co znamená taková trocha pro tak velké množství lidí? Jak učinit z nedostatku hojnost? Právě tomu tě chce Ježíš

dnes naučit. To, co zde dává Pánu k dispozici *jeden chlapec*, je více než pět chlebů a dvě ryby. Je to všechno, co má, a vzdává se toho, protože slyší, že Pán to potřebuje. Jako by tušil, že kdo dá Pánu své všechno, nejen že o nic nepřijde, ale ještě obohatí mnohé.

Ježíš ti tu názorně předestírá tajemství malých duší, které s láskou a ochotou dávají Pánu k dispozici svou trošku, aby tím sytil

v hojnosti své dobrotivé moci početné zástupy. Proto touží po každé tvé sebemenší oběti, aby ji mohl *zázračně rozmnožit* pro četné zástupy, které strádají hladem. Ten, který proměnil v Káně

vodu ve víno, mohl proměnit kamení v chléb nebo svolat manu z nebe, a přece raději bere zavděk tím, co mu dá člověk k dispozici.

Zapoj se do rozdílení požehnaného pokrmu, abys viděl na vlastní oči, jak každý z těch deseti tisíc, kteří tu usedli do trávy k velké hostině, dostává, kolik chce, od Pána, který *otevívá svou ruku a sytí všechny s laskavostí*⁽²⁾. Nic z toho, co dostává z Boží štědrosti jeden, nemůže chybět druhému. Až budeš pomáhat apoštolům při sbírání zbylých nalámaných chlebů, přesvědčíš se, že spíše než pokrmu může chybět hostů, které Pán tak štědře sytí.

Sbírejte pečlivě zbylé úlomky. Hojnost neznamená plýtvání. Zamysli se, koho bys mohl zavolat k těm dvanácti košům, aby *nic nepřišlo nazmar*. Vylož jim, že tu jde o více než o zbylé úlomky. Snaž se, aby viděli dále, než vidí tento spokojený zástup, který zůstává u svého nasycení a nevnímá velké *znamení*. Spokojuje se s vidinou pozemského *krále*. Ježíšův záměr nasytit všechny přítomné je však více než jen projev pozemské starostlivosti. Toto lámání chleba je znamením vzájemnosti a společenství, které je vstupem k velkému tajemství společenství s Bohem.

Je mnoho těch, kteří trpí horším než tělesným hladem, protože odmítají Lásku, která by je tak ráda nasýtila. Jestliže nasýtila tak mnohé z toho mála, co přinesl a dal jeden chlapec, jaká hostina vzejde z toho, když Pán bude žehnat a rozdělovat z daru, kterým je On sám?

Ať tě chválí, Pane, všechna tvoje díla, ať tě tvoji zbožní velebí, ať vypravují o slávě tvého království, ať mluví o tvé síle!⁽³⁾ Žalmista ti tu jasně ukazuje, co je tvým úkolem: máš všem zvěstovat, že *opravdu to je ten Prorok, který má přijít na svět*.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mk 6,34; ⁽²⁾ srov. Žalm 145; ⁽³⁾ tamt.

Liturgická čtení

1. čtení - 2 Král 4,42-44

Nějaký člověk přišel z Bál Šališa a přinesl v chlebníku Božímu muži Elizeovi chléb z prvotin, dvacet ječných chlebů a jídlo z rozdrčených čerstvých zrn. Elizeus řekl svému služebníku: „Dej to lidem, ať se najedí!“ Služebník mu odpověděl: „Jak mám tohle dát stovce lidí?“ Elizeus řekl: „Dej to lidem, ať se najedí, neboť tak praví Hospodin: Budou jíst, a ještě zbude.“ Dal jim to tedy, najedli se, a ještě zbylo podle Hospodina slova.

2. čtení - Ef 4,1-6

Bratři! Povzbuzuji vás já, vězněný pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, které jste dostali: buďte přitom všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snažte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, spojení poutem pokoje. Jen jedno je ono tajemné tělo, jen jeden Duch a stejně tak jen jedno vytoužené dobro, ke kterému jste byli povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všechny a je ve všech.

Evangelium - Jan 6,1-15

Ježíš odešel na druhou stranu Galilejského nebo Tiberiadského moře. Šel za ním velký zástup, protože viděli znamení, která konal na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Bylo krátce před židovskými velikonočními svátky. Když Ježíš pozdvihl oči a uviděl, jak k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se ti lidé najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel, protože sám dobře věděl, co chce udělat. Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chleba jim nestačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ Jeden z jeho učedníků - Ondřej, bratr Šimona Petra - mu řekl: „Je tu jeden chlapec, ten má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co je to pro tolik lidí?“ Ježíš řekl: „Postarejte se, ať se lidé posadí!“ Bylo pak na tom místě mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Potom Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdělil je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se najedli, řekl učedníkům: „Seberte zbylé kousky, aby nepřišlo nic nazmar!“ Sebrali je tedy a bylo to plných dvanáct košů kousků, které po jídle zbyly z pěti ječných chlebů. Když lidé viděli znamení, které udělal, říkali: „To je jistě ten Prorok, který má přijít na svět!“ Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho prohlásili za krále. Proto se zase odebral na horu, úplně sám.

Sokółka - polské Lanciano

V říjnu 2008 došlo ve farním kostele sv. Antonína Paduánského v Sokółce (nedaleko Białystoku) k zvláštní události. Konsekrovaná hostie se proměnila na tkáň z lidského srdce, které vykazuje stav utrpení a agonie.

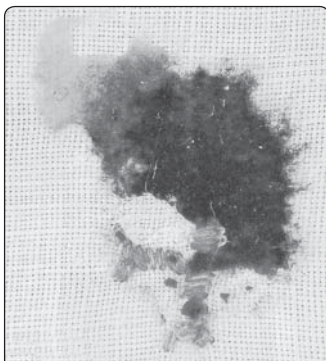
Proměněná Hostie

V neděli 12. října 2008 v uvedeném farním kostele celebroul P. Filip Zdrodowski mši svatou. Při rozdělování svatého přijímání pomáhal také P. Jakub Ingiewicz, kterému jedna z Hostií nepozorovaně upadla na stupeň oltáře. Všimla si toho jedna žena a upozornila kněze, který Hostii ihned zvedl, ale protože si všiml, že je ušpiněná, vložil ji do nádobky na umývání prstů vedle svatostánku.

Po skončení mše svaté řádová sestra Julie Dubowska přenesla nádobku do sakristie a přelila obsah do jiné nádobky, kterou uzavřela do sejfu. Klíče od sejfu měla jen ona a farář P. Stanisław Gniedziejko. Sestra Julie, která je členkou Řádu služebnic Eucharistie, jehož zvláštním charismatem je šíření úcty k Nejsvětější svátosti, se s podobným případem setkala poprvé. Každý den se dívala na nádobku, zda se Hostie již ve vodě rozpustila, aby pak obsah nádobky vylila do sakrária za hlavním oltářem. Dne 19. října kolem 8. hodiny ráno opět otevřela sejf a pocítila vůni chleba. Domnívala se, že Hostie se již rozplynula a že ji bude moci vylít do sakrária. Když však vyňala nádobku, spatřila uprostřed bílé Hostie zakrvácený fragment svalu o velikosti 1,5x1 cm. Jak později potvrdila vědecká expertiza, jednalo se o část živého srdečního svalu, který je ve stavu agonie. Sestra později přiznala, že si připadala jako Mojžíš před hořícím keřem.

Jejího strnulého postoje a úžasu si všiml P. Filip Zdrodowski. Zeptal se, co se stalo, a sestra mu vysvětlila, co našla. Postavila nádobku na stůl, aby se přítomní mohli na neobvyklý jev podívat. Všichni věděli,

že to byla konsekrovaná Hostie, ve které je přítomen Ježíš Kristus. Kladli si proto otázku, zda tento jev je přirozený proces, nebo se jedná o znamení, kterým chce přítomný Kristus zjevit něco důležitého. Farář uznal,

Fragment srdeční tkáně o velikosti přibližně 1,5x1 cm

že tento případ není možno bagatelizovat, a ihned uvědomil arcibiskupa Mons. Eduarda Ozorowského. Arcibiskup zakrátko přijel do Sokółki a nařídil, aby Hostii zabezpečili a pozorovali, co se s ní bude dále dít.

Dne 29. října byla nádobka přenesena do svatostánku kaple Božího Milosrdenství ve farní budově a další den farář vyňal Hostii z vody a umístil ji na korporál, vložil do pyxidy a uložil ve svatostánku. Hostie v krátkém čase vyschla, červená substance se spojila s korporálem a v tomto stavu trvá dodnes. Tři roky byla přechovávána v kapli na faře. Dne 2. října 2011 byla

Prof. Marie Sobaniec-Łotowska

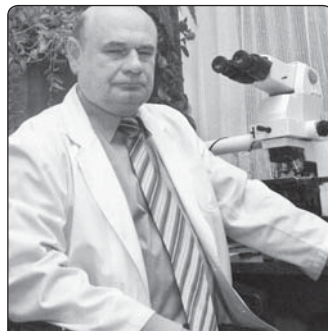
přenesena do kostela a vystavena k celodenní adoraci v kapli Panny Marie Růžencové.

Expertizy dvou vědců

Dne 5. ledna 2009 požádala arcibiskupská kurie v Białystoku prof. Marii Sobaniec-Łotowskou a prof. Stanisława Sulkowského z lékařské fakulty v Białystoku o vědeckou expertizu Hostie uložené ve farním kostele sv. Antonína v Sokółce. Oba vědci jsou vynikající odborníci, známí i v zahraničí. Zabývají se již 30 let histopatologickou diagnostikou a pracují také v oddělení lékařské patomorfologie.

Dne 7. ledna 2009 se prof. Maria Sobaniec-Łotowská dostavila do Sokółky a v přítomnosti přítomnosti mnoha charakteristických znaků srdeční tkáně. Jedním z těchto znaků je projev segmentace, tj. poškození svalových srdečních vláken v místech okrajů, a přítomnost fragmentace. Tato poškození jsou patrná jedinečně na tkáních neodumřelých a vykazujících rychlé předsmrtné křeče v agonii. Dalším závažným důkazem, že se jedná o tkáň z lidského srdce, je centrální uložení buněčných jader v pozorovaných vlákních. Je zde možno pozorovat křečové uzly. Elektronový mikroskop ukazuje také svazky jemných mikrofibril.“

Histopatologické hodnocení materiálu provedli nezávisle na sobě prof. Łotowska a prof. Sulkowski. Byly pořizeny podrobné popisy a fotografie. Vědci použili jak optické, tak transmisní elektronové mikroskopy. Výsledky nezávislých expertiz jsou mezi sebou shodné a vyvolaly u vědců velký úžas. Potvrdilo se, že fragment konsekrované Hos-

Prof. Stanisław Sulkowski

Fragment Hostie a srdečního svalu jsou dnes spolu s korporálem uchováváni v relikviáři

tie se zcela nepochybně změnil na svalovou tkáň lidského srdce, které je živé, velice trpí a je ve stavu agonie těsně před zástavou.

Prof. Sobaniec-Łotowska podává vysvětlení: „I v tak malém kousku materiálu jsme zjistili přítomnost mnoha charakteristických znaků srdeční tkáně. Jedním z těchto znaků je projev segmentace, tj. poškození svalových srdečních vláken v místech okrajů, a přítomnost fragmentace. Tato poškození jsou patrná jedinečně na tkáních neodumřelých a vykazujících rychlé předsmrtné křeče v agonii. Dalším závažným důkazem, že se jedná o tkáň z lidského srdce, je centrální uložení buněčných jader v pozorovaných vlákních. Je zde možno pozorovat křečové uzly. Elektronový mikroskop ukazuje také svazky jemných mikrofibril.“

V hodnocení materiálu, které bylo zasláno arcidiecézi, vědci uvedli: „Předložený materiál vykazuje vlastnosti srdeční svalové tkáně anebo ze všech živých organismů ji nejvíce připomíná.“

Profesor Sulkowski zdůrazňuje, že „materiál Hostie se po vložení do vody rychle rozpouští. Ale svatá Hostie ze Sokółki nepodlehla rozkladu z příčin, pro které věda nemá vysvětlení. To nejvíce udivující je však skutečnost, že střední část Hostie se změnila v tkáň srdečního svalu a tvoří neoddělitelnou strukturu se zbývající částí Hostie.“

ARCIBISKUP JAN GRAUBNER K OTEVŘENÉMU DOPISU PANA KOSTERY, SVĚTLO č. 26/2012

Mikroskopické snímky jsou vědeckým důkazem, že nikdo z lidí by nebyl schopen takto sloučit dvě rozdílné substance: svalovou tkáň a chléb. Nejsou toho schopni ani vědci vybavení nejmodernější technikou. Fragmety hostie jsou zcela spojeny s lidskou tkání a navzájem se prostupují. To vylučuje jakékoliv lidské zásahy.

Profesorka M. Sobaniec-Łotowska zdůrazňuje skutečnost, že neobvyklé tajemné pronikání materiálu bílé Hostie a svalové tkáně, které prokazují optické i elektronové mikroskopy, vylučují jakoukoliv lidskou ingerenci. Hostie byla dlouhou dobu ve vodě a pak byla položena na korporál. Neprojevily se však na ní změny, které by pobyt ve vodě měl na Hostii způsobit. Vědci nejsou schopni tento fakt vysvětlit. „Byl to nesporně nejzávažnější jev, jaký jsem ve svém životě zkoumala. Výsledky jsou pro mě šokující, protože ukazují absolutně nevysvětlitelné fenomény.“

Každý nezaujatý a logicky myslící člověk musí dospět k závěru, že jde o nadpřirozený jev, kdy se Hostie změnila na lidskou tkáň.

Pokusy o zpochybnování faktů

Liberální a levicové kruhy se pokoušely zpochybnout vědecké výsledky zkoumání Hostie ze Sokółki. Média se odvolávala na komentáře pseudoexpertů, kteří neměli žádné kompetentní podklady k tomu, aby mohli o této záležitosti vypovídat. Jeden z nich tvrdil, že se jedná o čistou biologii. Druhý tvrdil, že se jedná o bakterie *Serratia marcescens*, které Hostii zabarvily. Dovolil si to tvrdit, ačkoliv Hostii sám vůbec neviděl, tím méně zkoumal. Prof. Sobaniec-Łotowska odpovídá, že není žádná žádná nauka o bakteriích, které by vytvářely strukturu živých tkání, tím méně tkáň lidského srdce, jakou vědci v Hostii evidentně zjistili.

Vážený pane Kostero,

především Vám upřímně děkuji za Váš zájem o Boží věci a za snahu nemlčet, ale aktivně se zapojit do budování Božího království a stavět hráze šíření zla ve společnosti. Škoda jen, že jsem si Váš dopis přečetl až v časopisu Světlo, který jsem otevřel před odjezdem na dovolenou, že jste ho neposlal také na adresu biskupů, které oslovujete. Dnes už nemám možnost konzultovat ostatní otce biskupy a také z časových důvodů není možné připravovat nějaký společný pastýřský list, po němž voláte. Dovolím si však připomenout, že když se konal festival Prague Pride minule, vyjádřil se otec kardinál Duka velmi jasně.

Bohužel, v naší zemi se koná mnoho festivalů, kde se šíří drogy a nemravnost. Některé jsou známější díky propagaci sdělovacích prostředků. Nemyslím si však, že bychom měli reagovat na každý zvlášť nebo jen na ty, které vypichne televize. Správně upozorňujete na různé aktivity církve, jako je Fatimský den či Národní setkání mládeže ve Žďáru. Škoda, že ani čtenářům katolických časopisů není známo, že se koná daleko víc církevních akcí, které směřují k oslavě Boha a posvěcení lidí, k jejich formaci podle Boží vůle. Dovolím si jen připomenout, že právě dnes, kdy Vám píšu, se v Brně koná Charismatická konference, které se účastní kolem pěti tisíc věřících a několik biskupů. Současně se setkáním mládeže se v sobotu 18. srpna koná ve Žďáru pouť rodin. Tentýž den na Svatém Hostýně slavíme sté výročí korunovace milostné sochy. Slavnou korunovací tehdy vyvrcholila veliká obnova poutního místa a korunkami, které posvětil papež sv. Pius X., chtěli lidé ukázat, koho si volí za vládcu a krále svých srdcí. Nyní chceme nejen něco dávného připomínat, ale sami za sebe udělat toto rozhodnutí nové volby Boha, a to za účasti biskupů nejen od nás, ale i ze Slovenska a Polska. Při mši svaté se zapojí zpěváci chrámových sborů, kterých bude společně zpívat přes pět set.

Oslovení věřících pastýřským listem už není časově reálné. Dovoluji si však touto cestou pozvat Vás a další čtenáře Světla na pouť rodin do Žďáru či na Svatý Hostýn, kde v den, kdy se bude v Praze konat nemravný průvod, vykonáme veřejné rozhodnutí pro Boha, novou volbu Ježíše a jeho Matky za vládcu našich srdcí. Přijďte se k nám.

+Jan Graubner

Objevily se také jiné absurdní námítky. Jedna skupina racionalistů podala žalobu, že byl spáchán zločin, protože vzorek obsahuje tkáň umírajícího člověka. Prokuratura začala vyšetřování, ale záhy případ odložila jakožto nepodstatný.

Oba vědci se neřídili svou vírou, ale prováděli výzkum podle přísné vědecké metodologie. 4. listopadu 2009 prof. Sułkowski a prof. Sobaniec-Łotowska vydali prohlášení, které znovu potvrzuje výsled-

ky bádání, a vyslovují hluboké pobouření nad pokusy ovlivňovat veřejné mínění hypotetickými pseudovědeckými výmysly, zvláště osobami, které nemají potřebnou kvalifikaci a nedisponují nezbytnou výzkumnou technikou.

Proměna konsekrované Hostie ve sval lidského srdce je znamením, které nás vyzývá k obrácení a k vědomí, že při každé mši svaté se zpřítomňuje umučení, smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, který je přítomen v konsekrované Hostii se

svým božstvím i lidstvím, aby byl pro nás „lékem proti smrti“.

V kostele sv. Antonína k Sokółce je nyní celodenní výstava Nejsvětější svátosti spolu s Hostií zázračně proměněnou na srdeční tkáň. V archivu farnosti přibývají doklady o zázračných událostech, které se staly po modlitbách a mších svatých slavených na úmysl prosebníků.

Do Sokółki přicestovala až ze Švédska jedna žena, která velmi trpěla v důsledku pokročilého nádoru. Při modlitbě před Nejsvětější svátostí světila Pánu všechnu svou bolest, obavy i strachy. Ve svátosti pokání se zcela ponořila do oceánu Božího Milosrdenství. Požádala o slavení mše svaté. Během několika dní bolest nejdříve ustoupila a nakonec lékařské vyšetření potvrdilo úplné uzdravení.

Malý chlapec Jakub Rapier trpěl tzv. Aspergerovým syndromem. Jeho babička dala sloužit v kostele sv. Antonína mši svatou za jeho uzdravení 29. července 2011. Brzy nato rodiče zjistili, že u Jakuba se zcela vytratily příznaky choroby. Lékařské vyšetření nakonec potvrdilo úplné uzdravení dítěte. Pro rodiče i chlapce bylo zřejmé, že se jedná o milost uzdravení z moci Eucharistie.

V srpnu 2011 nedaleko Sokółki byl vážně zraněn Jakub Dębko, kterého zachytil lis na lisování odpadů. Lékaři mu nedávali nejmenší naději na uzdravení. P. Stanislav Gniedziejko povzbudil rodiče k bezmeznému důvěře k Ježíši Kristu. Vyzval je, aby přijali svátost pokání, zúčastnili se mše svaté a setrvali v modlitbě před Nejsvětější svátostí. Uzdravení zraněného bylo okamžité: Dokumentace o uzdravení pacienta s těžce pohmožděnou lebkou se nachází v archivu farnosti.

Nejdůležitější jsou však četná duchovní uzdravení, radikální obrácení a náhlá překonání nejrůznějších závislostí.

Miujecie się 3/2012
Překlad -Iš-

Nová evangelizace a svatá liturgie

Abychom správně ho-vořili o nové evange-lizaci, je nezbytné, abychom se nejdřív podívali na toho, kdo byl prvním a nejvlastnějším evangelizátorem, a tím byl náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus, vtělené Boží Slovo. Boží Syn přišel na tento svět, aby smířil a odčinil největší hřích lidstva. Tento největší hřích lidstva spočívá v tom, že lidstvo odepřelo klanět se Bohu, nechce mu přiznat nejvyšší úctu a první místo.

Tento hřích spočívá dále v tom, že lidé Bohu nevěnují pozornost, že nemají vůbec smysl pro ty věci, které souvisejí s Bohem a s klaněním Bohu, že nikdo nechce Boha vidět a pokleknout před ním. Pro tento postoj ducha se člověku jeví jako rušivé Boží vtělení, jako rušivá mu připadá jeho skutečná přítomnost v Nejsvětější svátosti, jako rušivé mu připadá, jestliže jeho eucharistická přítomnost figuruje v kostele jako ústřední. Hříšný člověk chce totiž postavit do středu chrámového prostoru sám sebe, a to i při eucharistické slavnosti, aby ho bylo vidět a stal se sám středem pozornosti.

Proto je eucharistický Ježíš, vtělený Bůh pod svátostnými způsoby, ve svatostánku umístován nejráději někam stranou. Ruší se dokonce obraz Ukřižovaného, krucifix, který stojí uprostřed oltáře při postoji tváří k lidu, protože prý zakrývá tvář kněze. Proto dokonce i Ukřižovaný překáží a stejně jako svatostánek je postaven stranou. Účastníci bohoslužby musí ustavičně vidět lidskou tvář kněze, který proto sedí nejráději doslova v centru chrámu. A když je svátostný Ježíš přece jen ještě ponechán v centru ve svatostánku, protože úřad ochrany památek, který vede nevěřící vláda, nedovoluje svatostánek odstranit, stojí k němu kněz celou dobu bezohledně otočený zády.

Jak často jsme slyšeli v těchto případech povzdech prostých věřících: „Požehnaní památkáři, kteří alespoň ponechali Ježíše uprostřed Božího domu.“

Teprve z klanění a uctívání Boha může církev správně hlásat Boží slovo pravdy, tj. evangelizovat. Dříve než svět uslyšel věčné vtělené Slovo, Ježíš třicet let mlčel a klaněl se. To zůstává provždy jako zákon i pro život a působení církve a všechny evangelizátory. Způsob, jak se slaví liturgie, rozhoduje o osudu

nějí vyjádřena podstata Kristovy oběti, tj. klanění, díky, smír a prosby, které přinášel věčný Velekněz na kříži Otcí jménem lidstva. Ritus a všechny jednotlivosti mše svaté mají být zaměřeny na Boha a klanění Bohu, na zdůraznění ústřední Kristovy přítomnosti, ať už jde o jeho eucharistickou přítomnost ve svatostánku, nebo o obraz Ukřižovaného v okamžiku proměňování a svatého přijímání. Čím více se na to dbá, čím méně stojí člověk v centru slavnosti, čím méně

... uvedených šest principů II. vatikánského koncilu nebylo dodrženo, a tato liturgická praxe se mylně vydává za přání II. vatikánského koncilu ...

víry a církve, řekl Joseph Ratzinger, nynější papež Benedikt XVI. Druhý vatikánský koncil chtěl církvi naší doby připomenout, jaké skutečnosti a jaké činnosti mají v jejím životě zaujmout první místo.

Proto byl také první koncilní dokument věnován liturgii. To, co je lidské, má být zaměřeno k božskému a jemu podřízeno, viditelné k neviditelnému, činnost ke kontemplaci, přítomné k budoucí vlasti. (SC 2)

Naše pozemská liturgie nám poskytuje účast na liturgii nebeské ve svatém městě Jeruzalémě. (SC 8)

Všechno ve mši svaté má proto sloužit tomu, aby byla zřetel-

ně vypadá slavení jako uzavřený kruh, nýbrž je otevřeno na Krista a kněz jako na čele procesí se obrací a ubírá k Němu, tím opravdověji se odehrává tato liturgická slavnost klanění a oběti, tím bohatší jsou plody Boží oslavy, které přijímají duše zúčastněných, a tím více je Bůh uctíván. Čím více kněz a věřící při slavení opravdu hledají Boží slávu a nikoliv slávu člověka, nesnaží se přijímat pocty od sebe navzájem, tím více uctívají Boha, vzdávají čest a slávu jeho božskému životu, tím hlouběji a plodněji se ho účastní.

Nemálo slavení mše svaté v dnešní době na různých místech světa vypadá tak, jako by

Biskup Athanasius Schneider

lidé chtěli otočit smysl slova žalmu 113,9: „Nám, Pane, a našemu jménu dej slávu.“ Pro takový způsob slavení liturgie jsou pak výstižná tato Ježíšova slova: Jak můžete uvěřit, když oslavujete sebe navzájem, ale nehledáte slávu jen od samého Boha? (Jan 5,44)

II. vatikánský koncil stanovil pro liturgickou reformu tyto principy:

1. Lidské, časné a všechno aktivní musí směřovat k božskému, věčnému, ke kontemplaci a vzhledem k ní má všechno ostatní podřadnou roli. (SC 2)

2. Během liturgické slavnosti má být podporováno vědomí, že pozemská liturgie je účastí na nebeské liturgii. (SC 8)

3. Nemají být zásadně vytvářeny žádné novoty, žádná nová tvorba a především v mešním ritu mají eventuální nové prvky organicky vycházet z forem, které již existují. (SC 23)

4. Obřady mešních slavností mají co nejjasněji vyjadřovat to, co je svaté. (SC 21)

5. V liturgii a především v mešním liturgii má být zachován latinský jazyk. (SC 36 a 54)

6. Gregoriánský chorál má mít v liturgii přední místo. (SC 116)

Koncilní otcové chápali reformu jako pokračování reformy svatého Pia X. (SC 112 a 117) a služebníka Božího Pia XII. a citovali v konstituci o liturgii nejvíce encykliku *Mediator Dei* Pia XII.

Pius XII. zanechal církvi mezi jiným důležitý základ nauky o posvátné liturgii, a to odsouzení tzv. liturgického archeologismu, jehož návrhy se široce

kryjí s jansenistickou a protestantskou synodou v Pistoji v roce 1786 (srov. Mediator Dei 63–64) a vycházejí z odpovídajících teologických myšlenek Martina Luthera. Proto již tridentský koncil odsoudil protestantské liturgické ideje, především přehánění charakteru hostiny a potlačování charakteru oběti, potlačování jasných znaků posvátna a tajemství liturgie (srov. TK, XXII. zasedání). Liturgické výroky tridentského koncilu a encykliky Mediator Dei, které odrážejí

konstantní liturgickou praxí staletí a celého tisíciletí, patří k základním součástem svaté tradice, které není možno přehlížet bez nebezpečí velkých duchovních škod. Tyto výroky II. vatikánský koncil akceptoval, jak je zřejmé z všeobecných principů božského kultu v liturgické konstituci Sacrosanctum Concilium. Jako konkrétní omyl myšlení a příklad liturgického archeologismu jmenuje Pius XII. návrh nahradit oltář stolem (MD 62). Když papež Pius XII. odmítá již oltář ve formě stolu, jak velmi by odmítl návrh, aby se slavení u stolu konalo „versus populum“?

Když Sacrosanctum Concilium v čl. 2 učí, že je třeba dát v liturgii přednost kontemplaci, a celá mešní slavnost se má orientovat k nebeským tajemstvím (srov. tamt. 2 a 8), je zde cítit věrnou ozvěnu výpovědi tridentského koncilu, který učí: „Lidská přirozenost je utvořena tak, že se nemůže lehce a bez vnější pomoci pozvednout ke kontemplaci božských věcí, proto zavedla Matka církev na základě apoštolské nauky a tradice určité obřady ... bohaté na tajemství, jako jsou žehnání, světla, ka-

didlo, roucha a mnoho dalšího; tím měla být mysl věřících jako viditelnými znamenými zbožnosti a úcty pozdvižena k vyšším věcem.“ (srov. zas. XXV., kap. 5)

Citovaná nauka nejvyššího úřadu církve a především Mediator Dei měla pro otce II. vatikánského koncilu nesporně svou závažnost a musí mít platnost i dnes pro všechny děti církve.

V listě biskupům, kterým papež Benedikt XVI. doprovází motu proprio Summorum Pontificum ze dne 7. července 2007, učinil papež tuto důležitou výpověď o liturgii: „V dějinách liturgie je růst a pokrok, ale žádný zlom. Co bylo dřívějším generacím svaté, zůstává svatým a velikým.“ Tím vyjadřuje papež základní princip liturgie, kterému učil tridentský koncil, papež Pius XII. a II. vatikánský koncil.

Kdo se bez předsudků a objektivně dívá na liturgickou praxi v převažující většině chrámů celého světa, kde se uplatňuje tzv. řádný římský ritus, nemůže popřít, že uvedených šest principů II. vatikánského koncilu nebylo dodrženo, a tato liturgická praxe se mylně vydává za přání II. vatikánského koncilu. Existují konkrétní aspekty v převažující současné liturgické praxi řádného ritu, které představují jasný zlom v dosavadní liturgické praxi církve. Jedná se o následujících pět obyčejů, které je možno označit za rány na liturgickém mystickém těle Kristově. Jedná se o rány, které představují násilný zlom s minulostí, protože nedostatečně uplatňují ústřední a podstatný charakter mešní oběti a staví do popředí charakter hostiny, potlačují projevy božského klanění a méně vyjadřují charakter toho, co je věčné a nebeské. U těchto pěti ran se s výjimkou jedné (nové modlitby k obětování) nejedná o úkony, které by byly pro formu mešního ritu předepsány, nýbrž byly zavedeny v praxi jako důsledek špatné módy.

(Dokončení příště)

Překlad -ls-

Podávat svědectví, že Bůh je láska a dobrota

Misijní práce mezi muslimy v Nigérii

Rozhovor Alexy Gaspariové se sestrou Marií Kateřinou

V říjnu 2006 založila sestra Marie Kateřina Kingbo „Bratrství služebnic Krista“. Na začátku mělo jen dva členy: Marii Kateřinu a jednu mladou ženu ze Senegalu. Od té doby se společenství velmi rozrostlo. Dnes má 17 žen: představenou, 5 sester, 6 novicek a 5 žadatelek. Co přilákalo tyto mladé ženy? Potřeba vydávat svědectví o Ježíši Kristu.

Můžeš nám říci něco o vaší misijní činnosti mezi muslimy?

Jsou to úspěchy – a je to především okolnost, že přicházejí za námi. Začíná to tím, že těmto ženám pomáháme především mikrokredity. Dobře se osvědčily také naše vyživovací programy. Těmito díly jsme si získaly důvěru a nyní přijímají od nás také to, co jim předáváme o soužití mezi mužem a ženou. To přináší ovoce. Lépe si mezi sebou rozumí. Dále to vedlo k tomu, že nám katolíkům věnují větší pozornost. V centru našeho zaměření stojí osobnost, nikoliv její víra.

Chcete tedy svými díly představit muslimům pravou Kristovu tvář?

Přesně tak. Přijímají, že jim přinášíme pomoc, protože jsme křesťané. Jeden příklad na mě zvláště zapůsobil: O Vánocích jsme uspořádali pro vesnice hostinu – pro nejméně 500 lidí. Jednou je třeba se skutečně najíst. Dříve než jsme se rozešli, přišly ke mně některé ženy: „Pojďte s námi, chceme vám poděkovat.“ Šla jsem tedy s nimi a myslela jsme, že budeme spolu tančit. Ale nikoliv. Bylo zde asi 15 děvčat ve věku 11–12 let, které zpívaly a vyprávěly o Kristu. To nám šlo až pod kůži. Nikdy jsme jim ještě o Ježíši Kristu nevyprávěly.

Mluvit o Kristu je tedy těžké?

Ano. Ale když se modlíme, mluvíme samozřejmě o Ježíši jako o Božím Synu. Při setkáních, které máme s muslimy, se modlí oni i my. Přitom zároveň dostávají, co je pro nás důležité. A pak někteří přijdou a kladou nám otázky. Děje se to zřídka. Naše misie spočívá tedy v tom, že neskrýváme svou víru v dílech, která konáme. Představujeme pro ně v určitém smyslu církev. A to je zajímavé: ještě jsme nikdy neslyšely, že by ve vesnicích říkali o církvi něco kritického.

Je to pro muslima obtížné změnit víru?

Oni nemají svobodu. Kdyby ji měli, nebylo by tak málo obrácení. Ale je zde strach, represálie, nátlak. Zažily jsme případ: dotyčný byl vyloučen z rodiny a vyděděn. Jedno je však zřejmé: muslimové jsou fatalističtí. Svalují všechno na Boha. Když dojde k neštěstí – to způsobil Bůh. Onemocní dítě – to chce Bůh. Jednou jsem byla v jedné vesnici: všichni byli nakaženi, mnoho případů malárie. Ptala jsem se: Odkud se vzala malárie? Od Boha!

Neskýtá to příležitost představit jiný obraz Boha?

Musíme je činit vnímavými k tomu, abychom mohli říct: Bůh nechce zlo, nestvořil je. Musíme

jim postavit před oči Boha, který je plný dobroty, který chce, aby si muž a žena dobře rozuměli. Pro mne je enormně důležité představit jim, jak my vidíme Boha, jak se zjevil: Bůh lásky, který miluje své děti, který koná dobro, který s námi počítá, abychom dále rozvíjeli jeho stvoření.

Daří se vám to?

Jsou schopní přijímat toto poselství, když jim jako křesťané dáváme svědectví, když je z života křesťana zřejmé, že Bůh je dobrý, že je láska, pomáhá to muslimům, aby viděli Boha také tak. Čeho si u muslimů ceníme, je jejich respekt k Bohu a jejich pravidelná modlitba. Skutečně dodržují, že se pětkrát denně modlí. Ještě něco je nápadné: Berou Korán doslova a do písmene. A to může být také velmi nebezpečné...

Slycháme že muslimové Korán vlastně dobře neznají...

To souhlasí. Mnozí nevědí, co je v Koránu. Ale ve školách Koránu – a do těch chodí již čtyřletí – se učí pasáže nazpaměť a opakují je, aniž by jim skutečně rozuměli. To nevede k opravdovému prohloubení víry. Ale některá místa jim utkví v paměti.

Nyní jste u imámů dobře zapsané. Ale pokud váš vliv u vašeho okolí vzroste, nebojíte se, že by se to mohlo obrátit proti vám?

Já si to nemyslím. Máme zde kladný vliv na život ve vesnicích. Možnosti, které ukazujeme ženám, jsou pozitivně přijímány. Imámové dokonce přicházejí s prosbou, abychom pro ženy něco udělaly. Vidí výsledek naší činnosti prostě pozitivně. Jinak jim nikdo nepomůže. Snad se věci změní, až jednou založíme školu. Ale zatím na to nemyslíme, protože imámové jsou nám vděční a ochotní k spolupráci.

Nakolik můžeme z vašich zkušeností těžít ve styku s muslimy v Evropě?

POSELSTVÍ BOHA OTCE matce Eugenii Elisabetté Ravaisové z roku 1932, určené papeži:

„Přeji si, aby jeden den, nebo alespoň neděle, byl zasvěcen uctívání mé osoby pod jménem Otec celého lidstva. Pro tento svátek bych si přál zvláštní mši a zvláštní slavnost. Není těžké najít odpovídající texty v Písmu svatém. Zvolíte-li si pro tento zvláštní obřad neděli, pak bych si vybral první neděli v srpnu. Dáte-li přednost všednímu dni, měl by to být sedmý den měsíce srpna.“

Na základě úcty k Bohu Otci vznikla s použitím textů Jeho poselství nověna, kterou se lze modlit kdykoliv, nejlépe je však začít první srpnovou nedělí nebo 7. srpna. Nověnu i další modlitby Vám nabízíme v knize **Devět dní s milujícím Otcem**, kterou můžete zakoupit v českém jazyce v našem nakladatelství Maticce cyrilometodějská **do konce srpna 2012 se slevou 50 %** (původní cena 97 Kč). Adresu pro objednávku najdete na poslední straně Světla, případně lze objednat i z našich internetových stránek www.maticcem.cz.

Ve slovenštině lze knihu objednat za 2,50 Eura na adrese: PRINCEPS, s.r.o., 903 01 Hrubý Šúr 21, tel. 0904 236 113, e-mail: alzbeta.suplatova@mail.t-com.sk.

Můj první apel na vás křesťany zní: Žijte svou víru. Vydávejte svědectví o své víře. Zůstaňte víře věrní a vytrvalí. Muslimové skutečně a opravdově křesťany respektují. Nejtěžší omyl v Evropě je, že se víra zanedbává a církev se stále kritizuje. My v Africe velmi těžce neseme to, co se v církvi odehrává, jak málo úcty je k papeži a k tradici. My Afričané známe Svatého otce jako samozřejmou autoritu. To neznamená nějakou slepou poslušnost, ale vlídné přijímání jeho autority. To Evropě bohužel schází. Ve vztahu k muslimům by se měla Evropa jasně projevit: mnoho muslimů je o své víře přesvědčeno a chtějí o ní přesvědčit druhé. Jak zde mohou obstát Evropané, kteří nemají svůj vlastní pevný postoj?

Jaké jsou vaše současné projekty?

Zřídít školu a internát pro dívky. To, co teď u nás probíhá, jsou naše kurzy pro mladé lidi a naše zaopatřovací centrum v Dan Bako, kde pečujeme o 800 podvyživených a malých dětí. To je za nynější hladové nouze velmi důležitá služba. Díky darům z Německa, Rakouska a Francie můžeme od poloviny května, kdy nouze dosáhla vrcholu, mírnit hlad a nejhorší bídu. Počítáme s tím, že bude-

me moci pomáhat 500 až 700 rodinám.

Mluvíte jsi o kurzech pro mladé. Co se na tomto poli děje?

Jedná se především o předčasně nuceně provdané dívky a z toho plynoucí následky. V tomto rámci mluvíme také o tom, co je to skutečně láska a co rozumíme pod pojmem manželství. Mluvíme pak o vzájemné úctě v manželství, ale také o otázkách sexuality a hygieny. Takové akce jsou velmi poželhané a přinášejí bohaté plody. Ženy nám vyprávěly, že od zahájení kurzů značně ustalo nucené vdávání a sňatky mladistvých.

Mezi dívkami vzrostl zájem o další vzdělávání. V jedné vesnici zahájíme v říjnu kurz šití a dalšího vzdělávání. Jakmile pro to získáme prostředky, budeme kurzy pořádat, protože lidé si to přejí.

Vedeme velmi pracný a namáhavý život při teplotách až 50°, často musíme snášet různá utrpení, ale jsme přesto šťastné a spokojené. Jsme hrdé na to, že jsme ve službách Krista, že můžeme milovat a sloužit. Jaká je to pro nás milost! Misie je radost, kterou předáváme lidem, k nimž jsme poslány.

VISION 2000 - 3/2012

Překlad -Iš-

Člověk si udělá svůj plán zbožnosti podle vlastních představ, ale nikoliv podle představ Božích, plán, podle kterého se v určitých bodech podřídí milosti, ale nechce se nechat ovládat zcela ve všech věcech.

Ve všem, co není výslovně nařazeno, anebo v tom, čemu se nerad podrobuje, pokládá se za oprávněného rozhodovat o sobě sám a domnívá se, že Bůh nás nechce do té míry nutit, abychom byli ve všech věcech na něm závislí.

Jestliže je tedy tak málo lidí, kteří se zcela odevzdávají Bohu, ještě méně je těch, kteří na tom trvají a dokonale to praktikují. Když se jednou zasvětil, neváhájí vzít své slovo opět zpět a jednat podle vlastního dobrozdání a své sebelásky. Jejich přirozenost to stojí příliš mnoho, žít ustavičně v závislosti na Bohu. Tak si krok za krokem ulehčují své jho, dnes v tom bodě, zítra v dalším. Někdy dojdou tak daleko, že ze sebe všechno opět setřesou... To je důvod, proč tolik lidí troskotá. Jiní přicházejí do nebe až po dlouhém a těžkém očistci. Z toho důvodu je také tak málo svatých.

Do počtu svatých zahrnují ty, kteří v jakémkoliv věku, ať už zachovali nevinnost, nebo ji ztratili, ať žili nějakou dobu v návykových hříších, nakonec se zcela odevzdali Bohu a podle možnosti plní všechny požadavky a povinnosti dokonalosti.

Ze všech požadavků křesťanské morálky je to bez diskuze to nejdůležitější, je to základ celé budovy. Zde je třeba začít, a já nevěřím, že je možné se stát Ježíšovým učedníkem jiným způsobem. Tuto záležitost není možno nikdy dostatečně vysvětlit. Prosme tedy Boha, aby nás osvětil, a čtème následující úva- hy s učenlivým srdcem.

I. Co to znamená odevzdat se Bohu?

Odevzdat se Bohu znamená zasvětit mu všechny své myšlen-

Sebeodevzdání Bohu

Bůh si přeje, aby se mu křesťan, jakmile dospěje k užívání rozumu, z celého srdce odevzdal, zasvětil a posvětil a svou obětí tak potvrdil to, co se s ním stalo při křtu. Jen málo křesťanů to však učiní.

Značná většina těch, kteří se domnívají, že se oddali zbožnosti, nevědí celý život, co to znamená, zasvětit se Bohu. Když se s nimi o takovém návrhu hovoří, projevují pro to málo pochopení; ani nechápou, o čem je řeč, a nemohou se rozhodnout k tak velké oběti, která v sobě obsahuje všechny ostatní.

ky, všechny své city a všechno své jednání, takže rozum myslí pouze na Něho a na ty věci, které chce, abychom na ně mysleli; že srdce miluje jen Jeho a tvory miluje jen ve vztahu k Němu a jeho řádu, který sám ustanovil; že všechno, co koná, všechno, co trpí, vztahuje k Němu a že jeho sláva, jeho zalíbení je náš poslední cíl, náš hlavní úmysl.

Křesťan, který se odevzdal Bohu, už nepatří sám sobě. Nemá už právo na sebe samého. Přenechává se Božím rukám a těm, kteří Ho zastupují. Nedovolí si žádné přání, ani nejmenší plán, žádný krok z vlastního podnětu. Jedním slovem, postaví se pod Boží vládu, upírá svůj zrak stále k Němu, aby poznal jeho vůli, a je vždy připraven ji splnit, aniž by ji posuzoval, aniž by se omlouval, aniž by proti této vůli stavěl své vlastní sklony a přirozený odpor. Taková velká závislost je v prvním okamžiku strašná a zdá se, jako by duši držela pod ustavičným tlakem. Ale v další uvidíme, jak Bůh umí své jho osladit a jak láska činí všechno oblažujícím.

II. Důvody, proč se zcela zasvětit Bohu

Celý rozdíl mezi světci a námi spočívá v tom, že světci nechtějí konat nikdy nic jiného než vůli Boží, protože to je jejich pevný postoj, zatím co my využíváme smutnou možnost od Něho se vzdalovat.

1. Nic není spravedlivějšího

Aniž bychom se dali zastrašit bláznivými fantaziemi, za-

čneme zkoumat důvody, které nás vedou k tomu, abychom se zcela odevzdali Bohu. Těchto důvodů je mnoho a bylo by to velmi obsírné, kdybychom měli vyjmenovat všechny. Omezím se na ty hlavní.

Není to zcela spravedlivé, abych se zcela bezvýhradně odevzdal Tomu, který mě povolal z nicoty a který udržuje každý okamžik bytí, které mi daroval, který je můj původ i můj cíl, moje nejvyšší dobro, od něhož jsem všechno přijal, od něhož všechno očekávám a bez něhož nemohu být šťastný?

Potřebuje mě Bůh? Vůbec ne. Ať už existuji nebo neexistuji, ať se Mu odevzdáme nebo ne, není kvůli tomu méně šťastný. Proč tedy žádá, abych Mu zcela náležel? Protože to vyžaduje řád. Bůh mě nemůže oprávnit, abych byl pánem sebe sama nebo mě odevzdat někomu jinému než sobě. Když se domnívám, že mám právo se sebou libovolně nakládat, jsem buřič. Odnímám Bohu to, co Mu náleží. Jestliže se odevzdám někomu jinému, je to vždy tvor, kterému se nemohu odevzdat a který mě nemůže přijmout, aniž by se nedopustil vůči Bohu velké urážky, protože si osvojuji něco, co patří Jemu.

Je-li však správné, že náležím Bohu, pak je také správné, že Mu náležím ve všem. V žádné věci, v žádné době se nemohu vymknout jeho svrchovanosti. Jeho právo se vztahuje na všechno, co jsem, ať se nacházím v jakémkoliv stavu. Stvořil mě a mohl mě stvořit jen pro se-

be. Zneužívám svůj rozum, jestliže ho chci použít k něčemu jinému, než abych Ho poznával. Zneužívám své srdce, jestliže ho nepoužívám k tomu, abych miloval Jeho a to, co miluje On. Zneužívám svou svobodu, jestliže se rozhodnuji k něčemu jinému, než abych se Mu ve všem líbil. Zneužívám síly své duše a svého těla, jestliže je nepoužívám podle jeho záměrů. Nestáčí, že Ho neurázím; musím se snažit, abych se Mu zcela líbil a plnil za všech okolností jeho vůli. Nic není přenecháno mé libovůli, nic víc, než co je přenecháno andělům a svatým. Neučí nás Ježíš: Buď vůle tvá jako v nebo tak i na zemi – ? Jsme tedy povinni tuto vůli zde na zemi dokonale plnit. Celý rozdíl mezi svatými a námi je ten, že nemohou jednat jinak než podle Boží vůle, protože jsou v pevném stavu dokonalosti, zatímco my máme smutnou moc, že se můžeme od Něho vzdálit. Ale konec konců i pro mne je neodkladnou povinností, abych neměl jiná pravidla než Boží vůli.

Jestliže se tedy radím se svým rozumem, svědomím, se svým náboženstvím a se svou vírou, když zvažuji, čím je Bůh sám v sobě a ve vztahu ke mně: všechno se mi stává zákonem, abych se zcela odevzdal Bohu a jen Bohu. Všechno mě svorně poučuje, že je to moje první a největší povinnost.

2. Nemohu být šťastný bez odevzdání se Bohu

Jelikož Bůh je mé nejvyšší dobro, nemůže být pro mne zde na tomto světě ani v jiném světě jiné štěstí než ve spojení s Ním. Ale zde na zemi, kde Ho poznávám jen skrze víru, jaké jiné spojení s Ním mohu mít, než když se Mu zcela odevzdám, abych se od Něho už nikdy neodloučil, když Mu zasvětim svůj rozum a své srdce, abych všechno konal s Ním, v naprosté shodě smýšlení? Dal mi dar rozlišování a svobodu, abych rozeznával Jeho a své vztahy k Němu a roz-

hodl se neodvolatelnou svobodnou volbou se s Ním spojit.

Jeho záměrem bylo, aby moje sebeodevzdání tím, že je zcela svobodné, bylo pro Něho oslavou a pro mne zásluhou, protože svou láskou Mu vzdávám úctu a čest. A když již v tomto životě zde na světě začínám skrze svoji lásku být šťastným, zasloužím si, abych Ho věčně oslavoval v nebi a tak dosáhl naplnění svého štěstí a své lásky.

Ríká mi také s Písmem svatým: Synu, dej mi své srdce. (Př 23,26) Všechno, co ode mne chce, směřuje k tomuto daru, který v sobě opravdu zahrnuje všechno, který je tím jediným, na co je žárlivý a bez kterého by jakákoliv jiná oběť z mé strany byla pro Něho ničím. Dej Mi své srdce, které jsem stvořil pro sebe, které jen Já mohu naplnit, které hluboce touží jen po Mně a beze Mne nemůže najít mír ani štěstí, náleží Mně a jedině Mně. A to, co je činí velikým a vznešeným, je skutečnost, že mimo Mne je pro tebe každá jiná bytost příliš malá.

Bůh to od nás žádá nikoliv pro svou výhodu, nýbrž kvůli našemu prospěchu. Nepotřebuje nás, ale my bez Něho nemůžeme být. Je nekonečně šťastný sám v sobě, ale my nikdy nemůžeme být šťastní bez Něho. Mohu tedy činit sám sebe šťastným? Nikoliv, vidím v sobě jen ubohost a nemůže mě to překvapit, protože jsem tvor stvořený z ničeho.

Mohou jiní tvorové a všechny statky světa přispět k mému štěstí? Nikoliv, i oni jsou bytosti stvořené z ničeho, tedy v podobné nouzi jako já. I kdybych je všechny a navždy vlastnil, nebylo by mé srdce méně prázdné, méně hladové, méně žádostivé pravého dobra, vznešeného dobra, které je jedině, a tím je Bůh. Dokud toto srdce nenáleží zcela Bohu, je nepokojné. Bůh se daruje ve stejné míře, v jaké se darujeme Jemu: Všechno za všechno.

Dienst am Glauben 3/2012

Preklad -lš-

Mnoho katechismů označuje bířmování za „druhou svátost“, protože doplňuje nebo spíše naplňuje křest jakožto první, základní a ke spáse absolutně nutnou svátost. Svatý Robert Bellarmin ve svém katechismu výstižně říká: „Druhá svátost se nazývá bířmování, protože její účinnost spočívá v tom, že člověka upevňuje ve víře, činí ho tedy silným.“

Svatý Petr Kanisius popisuje užitek této svátosti přesněji: „Ve křtu jsme zrozeni k životu; po křtu jsme v bířmování posílení k boji. Ve křtu jsme očištěni, zde jsme po křtu posílení, aby v pokřtěném byl přítomen Duch Svatý jako Strážce, Těšitel a Ochránce. To je nauka nejvyššího biskupa mučedníka Melchiadese, která se neodchyluje od toho, co dosvědčuje sv. Klement a co přijal přímo od apoštolů: »Poté, co se člověk z vody znovu narodil, je posílen od biskupa sedminásobnou milostí Ducha Svatého, neboť jinak nemůže být křesťanem dokonalým.« Ti, kteří byli uvedeni do tajemství víry jako právě narozené a slabé děti v Kristu, nyní dospívají a jsou posílení. Toho dosahuje biskup skrze pomazání na vojáka pro křesťanskou vojenskou službu, aby byl posílen knížecím Duchem proti množství nepřátel a každodenním nebezpečím; biskup mu činí znamení na čele, aby statečně a bez bázně vyznával jméno Páně; dává mu políček, aby stále choval v paměti, že je vyzbrojen pro křesťanskou vojenskou službu, a aby ji vykonával s neporažitelnou trpělivostí.“

Následování Krista

Původním účinkem svátosti bířmování je tedy učinit z bířmovance dokonalého křesťana. V oblasti duchovního života je pokřtěný převeden od slabosti dětského věku k síle zralosti. Každý z nás se stává především dokonalým Kristem, aby mohl jako Ježíš Kristus nést také svůj kříž a následovat Ho.

Kristův bojovník

Katecheze o svátosti bířmování

Tato smělá myšlenka v nás budí úžas. Musíme zde však pamatovat na to, že nesmíme dary Boží bagatelizovat tím, že je do nekonečna redukovujeme do svých vlastních hranic a omezených možností. Jak by mohl Bůh, který dal vlastního Syna přibít na kříž, být lakomý při přidělování své síly vykoupení skrze svátosti? Jak si máme představit omezení ve vylití Ducha Svatého do Kristovy duše, která je skrze své božství rovna Otci a ve své osobě jako Slovo je jeho věčným principem? Pohled na plnost darů života Kristovy duše bude zdrojem naší blaženosti ve slávě svatých. Jak by se mohlo Duchu Svatému nelibit naplnit lidství Slova všemi dary a charismaty lidství? Jak říká Izaiáš, *spočinul na něm Duch Páně* ve své plnosti (srov. Iz 11,2). Kristova duše je mistrovské dílo Ducha Svatého.

Tato naše shoda s absolutní dokonalostí vtěleného Slova je podle svatého Tomáše prapůvodní účinek a působení svátosti bířmování a vyžaduje pro křesťany zvláštní pomoc Ducha Svatého. Abychom se stali dokonalým Kristem a neskončili jen jako „polovičatí věřící“, musíme žít podle Ježíšova Ducha. A pů-

sobení Ducha Svatého nám propůjčuje více a více plné smýšlení Kristovy duše.

Na tomto základě chápeme různé požadavky věku pro přijetí svátosti bířmování. V románských zemích je to již věk použi-

vání rozumu, tedy rok po prvním svatém přijímání. V německých zemích je to přibližně věk 12 let, spojený s počátkem sebevýchovy v pubertálním věku. (Moje zkušenost z přípravy na svátosti hovoří spíše pro dobu o rok později než o rok dříve).

Tak jako biskup má plnost výkonu kněžského úřadu – kněz je jen pomocník nástupců apoštolů – tak plnost křesťanství ve svátosti bířmování předává nebo udělu-

je zpravidla biskup. „Vysluhovatelem této svátosti je jen biskup, aby byla zachována forma, tradice a příklad apoštolů.“ (P. Kanisius, *Velký katechismus* 146–147) Jen v nouzové situaci se zvláštním pověřením může biskupa zastoupit kněz a udělit tuto svátost.

Milosti a působení

Tím jsme dospěli k otázce svátostných milostí a působení svátosti bířmování. Je jimi na jedné straně sedmero darů Ducha Svatého a na druhé straně svátostný charakter bířmovaného. Bířmování je stejně jako křest a svěcení kněze jednou ze tří svátostí, které vtiskují duši zvláštní nezrušitelný charakter.

Tzv. charakter je nesmazatelné duchovní znamení, jako pečeť, která je do duše vtisknuta. Když tedy křesťan ztratí stav posvěcující milosti, zůstává tento jednou udělený svátostný charakter neporušen. Proto je možno tyto tři svátosti přijmout jen jednou. Konečně jsou tyto duchovní pečeti ve věčné blaženosti vyznamenáním božského vyvolení a lásky, nebo v zavržení hanbou pro lidské znevážení Boha.

V čem spočívá toto Boží zalíbení a projevy lásky? Odpovídá to Božímú záměru vyjádřit nebo lépe zobrazit i v údech jeho mystického těla nepředstavitelné tajemství Bohočlověka.

Velebně Ježíš Kristus nám daroval tajemné a nezrušitelné spojení božského Slova s lidskou přirozeností a Otci se jeví jako přiměřené provést toto spojení nejen v Hlavě mystického těla, ale uskutečnit je zcela zřetelně také v údech jako vnitřní a reálné znamení.

Dále musíme také věřit, že svátostný charakter není nějaké dočasné anebo umělé znamení důstojnosti nebo potvrzení postavení či povolání, podobně jak je tomu u pozemských zevních vyznamenání; musí to být pečeť, která samotnou svou přirozeností představuje a vyjadřuje důstojnost, která jejímú nositeli náleží a ke které je pozvedán. Dokud se

DAR BĚLORUSKU

Dne 7. 7. 2012 předal velvyslanec ČR Jiří Karas přesnou kopii sošky Pražského Jezulátka „běloruskému národu“. Tento dar převzal arcibiskup minsko-mogilevský a primas běloruský Tadeusz Kondrusiewicz při hlavní pouti k Panně Marii Budslavské v Budslavi, které se účastnilo více než 100 000 poutníků. Mši svatou sloužil vatikánský nuncius arcibiskup Claudio Gugerotti spolu se všemi běloruskými biskupy a asi 120 kněžími. T. Kondrusiewicz poděkoval za dar a požádal velvyslance, aby předal jeho pozdravy „bratrskému českému národu“.

Při této příležitosti byl přečten dopis Dominika kardinála Duky OP, arcibiskupa pražského a primase českého. Kardinál požádal, aby byl předán jeho pozdrav „občanům Běloruska, s kterými nás pojí obdobné dějiny i úcta k Pražskému Jezulátku i konečně cyrilometodějská mise“. Předání Pražského Jezulátka a poutní bohoslužby vysílala v přímém přenosu státní televize.

Velvyslanectví ČR, Minsk

díváme na tento charakter pouze jako na znamení a určení pro určitou funkci, nemůžeme tuto jednotu mezi znamení a významným pochopit. Teprve když v něm vidíme znamení důstojnosti, která představuje podíl na božské důstojnosti naší Hlavy, jedná se o odpovídající chápání. Krátce řečeno, pod tímto svátostným charakterem nemůžeme spatřovat nějakou životní sílu nebo životní formu, která nás připodobňuje Kristu. Je to spíše zvláštní organické spojení se samotnou Hlavou, od které přijímáme jako údy její působení a její život a můžeme pak jako orgán mystického těla tomuto celku zvláštním způsobem sloužit. A tak jako v lidském těle táž duše svou silou formuje jednotlivé údy a předává jim život, tak také v mystickém těle Kristově Duch Svatý vtiskuje jednotlivým údům výrazné znaky Hlavy a přivádí k nim božský život milosti, pokud neexistují žádné překážky v podobě hříchu. Při úplné ztrátě života milosti sice charakter Ducha Svatého nezmizí, ale protože je připraven o svou vznešenost, je tak nepřirozeně zdeformován a znehodnocen, jako by vůbec neexistoval.

Tajemství svátostného charakteru souvisí s tajemstvím vtělení rozšířeným na tajemství Církve. Duch Svatý vnitřně poznamenává a organizuje Církev jako mystické Kristovo tělo. Ukazuje nám tak nadpřirozenou vznešenost svátostného řádu, který nás spojuje s velkými svátostmi Boha Člověka. Nikdy nejsme schopni dostatečně pochopit a ocenit znamení *Božího dítěte* ve křtu, *Božího bojovníka* v biřmování a *Kristova služebníka* v kněžském svěcení. Současná blahovolnost, která neusiluje o to, aby se všem lidem dostalo těchto Božských znamení a byli jimi navěky ozdobeni, je tedy projevem necitelnosti, a nikoliv jakési chápající angažované bliženské lásky.

Kirchliche Umschau 5/2012
Překlad -Iš-

Poselství Panny Marie Myrtě Marii – květen 2012

22. května 2012

Moje milované děti: Dnes vás prosím, modlete se zvláště v těchto dnech k Duchu Svatému, abyste dokázali rozeznat koutky od pšenice.

Budou se dít věci, které vyvolají velký zmatek. Satan neváhá vyvolávat pod pláštěm katolické církve věci, které přivádějí do zmatku i dobré duše.

Jsou biskupové a kněží, kteří si Pán nevyvolil. Sami se vyvolili, vyloudili si svůj úřad a koupili. Vstoupili do bezbožeckých sdružení, aby získali více moci.

Dobry Boží služebník stojí ve své službě osamocený a je připraven dát život za své ovce. Bůh ho učinil strážcem své svatyně.

Proto vás prosím: modlete se k Duchu Svatému, aby vás stále osvěcoval a abyste byli schopni vidět, kde se dějí strašné věci. Držte se jen věrných biskupů a kněží a nástupce svatého Petra.

Budou se dít ještě jiná znamení. Buďte pozorní.

Nebojte se. Podejte mi svou ruku. Povedu vás, jak jsem vám slíbila. Ale to předpokládá: nedovolte uhasit světlo ve své duši. Proste věrné kněze a biskupy, aby vás vedli a živili a posilovali svatými svátostmi. Ty vám dají potřebnou sílu, abyste rozpoznali a odolali pokušením, která pronikají i do dobrého stáda.

Nadešla doba velkého očisťování, a ta je bolestná. Vzejde z ní však nový svět a nové křesťanství, které slouží Pánu. Pán již zasel své semeno a věrní kněží jsou připraveni tuto sadbu posilovat. Nejdříve však poteče mnoho slz.

Moje děti, nebuďte smutné, nýbrž radujte se, neboť všemu strašnému bude učiněn konec; jakmile mě Bůh zavolá, rozdrťím Hadu hlavu a zavládne radost a řád daný Bohem. Opět se bude hlásat pravé evangelium, jak Pán stanovil od počátku

až na věky. Modlete se, modlete a vytrvejte. Jsem vaše Matka a žehnám vám.

Myrtha: *I my neseme vinu a jsme hříšníci. Pomáhej nám a zůstaň s námi!*

29. května 2012

Moje milované děti: Moje srdce je plné smutku, protože se naplňují slova, která jsem vám řekla. Nedoje-li k obrácení, bude Petřův nástupce pronásledován a je obklopen Jidáši.

Sami budete svědky toho, co se děje. Nyní padnou masky, hněsající boule prasknou a hněs vyteče. Moje milované děti, řekla jsem vám, že povstanou národy a poteče krev a slzy. Neděje se tak již dnes? Zabíjejí nevinné, zvláště ženy a děti. A celý svět tomu přihlíží.

Moje děti, modlete se zvláště za dobré biskupy a kněze, kteří nesou svůj kříž. Bůh jim naložil kříž, který jini odhodili. Modlete se za ně. Nastává doba, kdy bude oddělen koutky od pšenice.

Biskupové a kněží, kteří stojí Bohu nejbližší, jsou pronásledováni. Neboť Pán řekl: Dobry pastýř dává život za své ovce. To je míněno i v duchovním smyslu.

Zatím stále ještě nedošlo k obrácení!

Nedivte se proto, jestliže nastanou věci, které způsobí ještě více zmatku. Nedejte se zmást, protože budete vystaveni pokušení. Opakuji vám: Dejte mi svou ruku a držte se mě pevně, povedu vás úzkou cestou. Jsou zde kameny a trny. Ale vy je překonáte, když budete prosit o pomoc Ducha Svatého, aby vám dal moudrost poznat, co se děje a co se bude dít.

Přijde ještě více znamení!

Ale nebojte se. Zůstaňte klidní. Důvěřujte Bohu a držte se mne, své Matky. Přišla jsem, abych vám pomohla, zvláště synům kněžím!

Ale mnoho jich vstoupilo do služeb Satana a ztratili víru. Nevidí již, co je svaté. Svádějí stádo a říkají, že je třeba hledět jen dopředu.

Ale evangelium zůstává takové, jak bylo dáno od počátku. Ani písmeno nesmí být přidáno ani odebráno.

Proto se stále držte věčné pravdy. Zůstaňte věrní svatým svátostem a přijímejte je důstojně. Proste věrné kněze, aby vás živili a posilovali. Je jich stále méně. Dobry kněží, kteří ještě jsou, budou bojovat. Jsou si vědomi, že Bůh stojí při nich a dává jim skrze svátosti a svatou svátost kněžského svěcení sílu. Prosím vás, modlete se za ty, kteří se stali nevěrnými a všechno odhodili, aby se jim dostalo milosti lítosti a obrácení a byli ještě zachráněni. I Jidáš se mohl zachránit, kdyby prosil o odpuštění jako Petr.

Ještě jednou vám říkám:

Je jen jedna katolická církev, kterou Pán postavil na skále.

Je jedna Církev, nikoliv mnoho církví.

Proto zůstaňte věrní a modlete se, modlete se, modlete se. Skrze vaši modlitbu mohou být zachráněny duše od záhuby. Modlete se, modlete se, modlete se!

Překlad -Iš-

DŮVODY ODVOLÁNÍ

Apoštolská nunciatura v Bratislavě oznámila, že důvodem odvolání slovenského arcibiskupa Róberta Bezáka byly množství se stížnosti kněží a věřících na neutěšenou pastorační situaci v trnavské arcidiecézi. Tuto situaci prošetřoval z pověření Kongregace pro klerus litoměřický biskup Jan Baxant. Svatý otec nabídl arcibiskupovi, aby sám odstoupil. Bezák však místo toho porušil ve veřejném vystoupení papežské tajemství. Mezi některými věřícími i nevěřícími došlo k protestním akcím. Patřil k nim i zvláštní „koncert solidarity“ v Bratislavě.

-Iš-

CÍRKEV V DNEŠNÍM SVĚTĚ - dokončení ze str. 2

zraňuje Evropu, a je to krize duchovní a morální: člověk usiluje o identitu, kterou si prostě vymezuje sám v sobě.

Jak můžeme v tomto kontextu dostat odpovědnosti, kterou nám Pán svěřil? Jak můžeme rozsévat důvěru v Boží slovo, aby každý mohl najít pravdu o sobě samém, vlastní věrohodnost a naději? Jsme si vědomi, že nepostačí nové metody hlásání evangelia nebo pastoračního působení, aby se křesťanské podněty setkávaly s větším přijetím a sdílením. V přípravě II. vatikánského koncilu dominující otázka, na kterou se koncilní shromáždění pokoušelo dát odpověď, byla: „Církví, co říkáš sama o sobě?“ Prohlubováním této otázky byli koncilní otcové, tak říkajíc, přivedeni k srdci odpovědi: jednalo se o to, znovu začít od Boha, oslavovaného, vyznávaného a osvědčovaného. Navenek náhodou, ale v základech nikoliv náhodou první konstituce, která byla schválena, byla totiž konstituce o posvátné liturgii: božský kult orientuje člověka na budoucí Město a zajišťuje Bohu jeho prvenství, formuje církev ustavičně svolávanou Slovem a ukazuje světu plodnost setkání s Bohem. Pokud jde o nás, zatímco máme kultivovat pohled zaměřený na růst dobrého semene také v půdě, která se často představuje jako vyprahlá, zjišťujeme, že naše situace vyžaduje obnovený impuls, který buduje na tom, co je podstatné pro víru a pro život křesťana. V době, kdy se Bůh stal pro mnohé velkým Neznámým a Ježíš prostě jen velkou osobností minulosti, nevznikne poptávka po misijní činnosti bez obnovení kvality naší víry a naší modlitby. Nebudeme schopni nabídnout přiměřené odpovědi bez přijetí nového daru milosti. Nedokážeme získávat lidi pro evangelium, jestliže se my sami nevrátíme jako první k velkému zážitku s Bohem.

Draží bratři a sestry, našim prvním, pravým a jediným úkolem zůstává nasadit život pro to, co platí a zůstane, pro to, co je možno reálně předávat, co je nutné a rozhodující. Lidé dychtí po Bohu, po Tom, kterého často nevědomky a pouze poslepu

hledají, aby dali plný smysl svému životu: máme úkol hlásat Ho, ukazovat Ho, přivádět k setkání s Ním. Ale vždy je důležité si připomenout, že jako první podmínku k tomu, abychom mohli mluvit o Bohu, musíme i my mluvit s Bohem, stávat se

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

krizí, v jaké se církev ocitla: zhroutily se dogmatické jistoty, mravnost rozleptal relativismus a permisivismus, místo kázně nastoupila anarchie, místo zbožnosti hromadné odpady kněží a ještě větší odpady řeholníků a řeholnic. Byly přebudovány oltáře, odstraněny mřížky k svatému přijímání a oltářní kříže, z kostelů zmizela řada soch a obrazů světců, ale ještě více ubylo věřících, kterých se církvi odcizily celé miliony. Místo sebekázně a asketiky, která se označovala za utlačování člověka, se začalo prosazovat sexuální osvobození a seberealizace, které v nejednom případě vyústily do homosexuality a skandálního zneužívání nezletilých. V období dlouhém 60 let před rokem 1963 požádalo o propuštění z kněžského stavu celkem 563 kněží. V pouhých sedmi letech mezi 1963–1970 vzrostl náhle jejich počet na 3335. V letech 1965–2005 opustilo své řady 114 900 řeholníků a řeholnic. Místo slibovaného jara zavládla nečekaná zima.

Krize víry se tedy projevuje jako vleklá záležitost. Není to něco jako rýma a nachlazení, ale je to základná smrtelná choroba. Drahocenné duše opouštějí Boží dům, protože ztratily zájem o Boha. Kdo se vážně zajímá o jejich osud? Kam padají? Snad do Boží náruče? Sotva. Panna Maria fatimským dětem ukázala docela názorně, kam padají. Jestliže si

někdo vymyslel teorii o prázdném pekle, je to stejně nezodpovědné jako tvrzení, že tomu, kdo jde přes palubu, se vlastně nic nestane, protože ve vodě se nepotluče. Nejedná se o maličkosti, ale jde o všechno. Jestliže je v ohrožení a nejistotě náš tělesný život, děláme, co můžeme, abychom si zajistili potřebnou bezpečnost. Věčný život je něco mnohem cennějšího než život tělesný. Církev Ježíš Kristus ustanovil jako jediný bezpečný přístav spásy. Ti, kteří ji opouštějí, protože se jim zdá těsná, vydali se širokou cestou, která vede do záhuby. Holandsko chtělo být pro všechny církevní avantgardou. Ještě v roce 1966 registrovalo 35 % katolíků. Pak zde vyšel tzv. *Nový katechismus* plný bludných učení, přičemž holandská pastorační rada odmítla Římem uložené korektury a žádala naopak, aby církev se otevřela „novým radikálním přídalkům morálních témat“, které se týkaly uvolnění předmanželské sexuality, homosexuálních svazků, potratů a eutanazie, která se odtud rozšířila do světa stejně jako přijímání na ruku. Holandsko je dnes první zemí, ve které se již prakticky zcela vytratila katolická identita. Brány pekelné církve nepřemohou, ale jsou místa a světadily, kde mohou být na postupu! Modleme se, velmi naléhavě prosíme za opravdový zdar Roku víry!

-š-

vždy více lidmi Božími, živenými intenzivním životem modlitby a formovanými jeho milostí. Svátý Augustin po cestě tíživého, ale upřímného hledání pravdy dospěl nakonec k tomu, že našel Boha. Uvědomil si jedinečný aspekt, který jeho srdce naplnil úžasem a radostí: pochopil, že kolem celé jeho cesty byla Pravda, která ho hledala a která ho našla. Chtěl bych říct každému: nechejme se najít a uchopit Bohem, abychom mohli pomáhat každé osobě, kterou potkáme, být zasažena Pravdou. Je to vztah k Němu, který plodí naše společenství a plodí společenství Církve, která objímá všechny doby a všechna místa, aby vytvářela jediný Boží lid.

Proto jsem chtěl vyhlásit *Rok víry*, který začne 11. října, abychom znovu objevili a přijali tento drahocenný dar víry, abychom poznali hlouběji pravdy, které jsou mízou našeho života, abychom přiváděli dnešního člověka, často roztržitého, k obnovenému setkání s Ježíšem Kristem, který je „cesta, pravda a život“.

Uprostřed proměn, které zájímaly široké vrstvy lidstva, služebník Boží Pavel VI. vytyčil jasně úkol Církve: „Dosáhnout a takřka zcela naruby obrátit silou evangelia kritéria, soudy a rozhodující hodnoty, předměty zájmu, směry myšlení, inspirační zdroje a vzory života lidstva, které jsou v protikladu k Pavlovu slovu o Bohu a spáse.“ (*Evangelii nuntiandi* 8. prosince 1975) Chtěl bych tady připomenout, jak při příležitosti své první papežské návštěvy v rodné zemi blahoslavený Jan Pavel II. navštívil průmyslovou čtvrť v Krakově, která byla projektována jako „město bez Boha“. Jenže odpor dělníků dosáhl toho, že zde byl nejdříve vztyčen kříž a pak zbudován kostel. V těchto znameních poznal papež počátek oné tehdy poprvé pojmenované „nové evangelizace“ a vysvětlil, že „evangelizace nového tisíciletí se musí řídit naukou II. vatikánského koncilu. Musí být, jak ří-

ká koncil, společným dílem biskupů, kněží, řeholníků a laiků, dílem rodičů a mládeže.“ A zakončil: „Vybudovali jste kostel: budujte svůj život s evangeliem.“ (Homilie 9. června 1979)

Drazí spolubratři, staronové poslání, které stojí před námi, je přivést muže a ženy naší doby ke vztahu k Bohu, pomáhat jim otevřít mysl a srdce onomu Bohu, který je hledá a chce se jim přiblížit, vést je, aby pochopili, že plnit jeho vůli není omezování svobody, nýbrž znamená osvobození, uskutečnění pravého dobra života. Bůh je garant, nikoliv konkurent našeho štěstí, a kam vstoupí evangelium – a tedy začíná přátelství s Kristem –, člověk zakouší, že je předmětem lásky, která očisťuje, zahřívá a obnovuje a činí schopným milovat a sloužit člověku s božskou láskou.

Jak vhodně ozřejmuje hlavní téma tohoto shromáždění, nová evangelizace vyžaduje dospělé, kteří jsou „zralí ve víře a svědky lidství“. Pozornost světu dospělých ukazuje, že jste si vědomi rozhodující role, k jaké jsou povoláni v různých oblastech života, aby přijali odpovědnost za výchovu nových generací. Bděte a usilujte, aby křesťanské společenství dokázalo formovat dospělé osoby ve víře, protože potkaly Krista, který se stal základním vztažným bodem jejich života; osoby, které vědí, proč Ho milují, a milují Ho, protože Ho poznaly; osoby schopné nabídnout solidní a věrohodné důvody pro život. Na této výchovné cestě je obzvláště důležitý *Katechismus katolické církve*, který vyšel před dvaceti lety, vzácná pomůcka pro organické a úplné poznání obsahů víry, které vedou k setkání s Kristem. Také díky tomuto nástroji kež se víra stane kritériem inteligence a jednání, které zahrnuje celý život.

Bollettino Vaticano
24. května 2012
Překlad -lš-

Eucharistickými zázraky rozumíme události nadpřirozeného charakteru, které se udály s některou ze samotných svátostných způsobů, tj. konsekrovaným chlebem nebo vínem, anebo k nim došlo v přímé souvislosti s nimi. Nejčastěji se jedná o zázračnou proměnu svátostných způsobů na část živého lidského těla nebo krve, ke které došlo během mše svaté nebo mimo ni. Zázraky způsobené v přímé souvislosti s Eucharistií jsou např. náhlá zázračná uzdravení nebo případy, kdy pro omilostněnou osobu bylo svaté přijímání po dlouhou dobu jediným pokrmem.

Přehledy o prokázaných eucharistických zázracích ukazují, že fenomény tohoto druhu jsou překvapivě početné a vyskytují se prokazatelně počínaje osmým stoletím v průběhu celých dějin až do dnešních dnů prakticky na celém světě.

Vrátili jsme se v tomto čísle Světla k jednomu z těchto zázraků, který je nám místně i časově nejbližší a ke kterému došlo v polské obci Sokółka v diecézi Białystok. Konsekrovaná hostie uložená do nádoby s vodou se změnila prokazatelně v živou tkáň konkrétního orgánu lidského těla, a to lidského srdce.

Takovýto neobyčejný fenomén může pochopitelně vyvolat nejrozličnější reakce. Zaměřme se tentokrát jen jedním směrem, a tím je duchovní prospěch, jaký z něho může čerpat ten, kdo i bez případných zázraků bezvýhradně věří tomu, co nám církev o této svátosti vrcholné lásky předkládá k věření. Při každém styku se svátostným Ježíšem bychom měli obnovovat a prohlubovat svou víru a opakovaně prožívat, že nikdy nemůžeme být dosti vděční za nekonečný dar, jaký nám připravil nebeský Otec, když nám daroval v Eucharistii svého jediného Syna po všem tom, co pro nás vykonal, aby tak nejen ustavičně zpřítomňoval nekrvavým způsobem svou krvavou oběť, ale aby s námi tímto způsobem stále skutečně přebýval.

Našemu Hostu nesmírně záleží na tom, abychom jeho božskou přítomnost skutečně vnímali, prožívali ji, dokonale z ní čerpali a také se radovali. Protože však lidská pozornost velmi snadno ochabuje, naše pochybnosti tak často narušují naši bezprostřední společnost s ním a naše srdce opouští Milujícího, cítí Boží láska nevyhnutelnou potřebu prolomit svou mlčenlivou skrytost a upozornit nás výmluvně mimořádným způsobem na svou blízkost, abychom i svými smysly názorně vnímali realitu, kterou již naše ochablá víra ztrácí ze zřetele.

Na slovíčko

Lidem, kteří si dnes tolik zakládají na experimentálních důkazech, se tak dostává možnost, aby se hmatatelně přesvědčili, že pod skromnými a prostými způsoby chleba a vína Bůh skutečně přebývá. Laboratorní vyšetření tak objevuje realitu, která odpovídá tomu, čemu věříme: že v Eucharistii přetrvává ona oběť neposkrvněného Beránka, který v tiché svátostné skrytosti prožívá svůj smrtelný zápas za naši spásu a chce se darovat každému celý a beze zbytku.

Událost, k jaké došlo v Sokółce, je více než výmluvná Pánova odpověď na všechny současné pokusy Nepřítele připravit nás o víru a přesvědčení o jeho reálné svátostné přítomnosti a degradovat svatou Hostii v duchu protestantské mentality na pouhý symbol, který nanejvýš připomíná dávnou hostinu.

Rozhodujícím měřítkem a kritériem úcty, jakou jsme povinni svátostnému Spasiteli, je hluboké přesvědčení, že v Eucharistii nepřijímáme nějaký předmět, ale živého, a to trpícího Krista ve chvíli jeho umírání. Čím větší je jeho ponížení, čím krutější je jeho bolest, tím něžnější, ohleduplnější a laskavější musí být náš přístup k nenahraditelnému a nejvyšší citlivému a bezmocnému Hostu. Jakákoliv naše nedbalost,

povrchnost a suverénnost nás Pánu jedině odcizuje, uráží ho a navíc maří božský záměr jeho lásky obdarovat nás nekonečnými dary a milostmi.

Početné eucharistické zázraky však také vypovídají o jedinečnosti naší víry a našeho náboženství, které spočívá právě na výlučnosti a nenahraditelnosti Eucharistie jako středu a základu jediného pravého kultu. Z toho také poznáváme, jak zcela zmýlené a scestné jsou všechny představy o vytvoření jakéhosi univerzálního světového náboženství. Právě v tom, co je pro náboženství nejpodstatnější, tedy v oblasti kultu, jsou všechna ostatní náboženství se zjeveným křesťanským náboženstvím naprosto nesrovnatelná, a tedy neslučitelná. Jedná se o nezastupitelný kult, který si nevytvořil člověk, ale který ustanovil sám Bůh jako jediný způsob, jak chce být uctíván, smiřován a oslavován také tím, že se sám ztotožňuje se svým tvorem, stvořeným k jeho obrazu.

Pohled na to, jak se Stvořitel zcela daruje svému tvorovi, je pro ďábla, na věky vyloučeného z Boží společnosti, zdrojem nepředstavitelného utrpení, žárlivosti a sžírající závisti. Jak víme od svatého Pavla, od samého počátku usiloval narušovat a mařit tuto nejvyšší ze všech svátostí. Největšího úspěchu dosáhl ovšem Nepřítel za reformace. Luther sám přiznává, že ke všem změnám a novotám zaměřeným proti mši svaté a Eucharistii ho podněcoval osobně sám ďábel, jak se můžeme dočíst v *Kontroversních spisech* sv. Františka Saleského. Musí nás naplňovat velkou bolestí, že současné masové šíření nových protestantských sekt připravuje stále větší počet někdejších katolických křesťanů o dar Eucharistie. Jejich záchrana vůbec nezávisí na naší shovívavosti a blahosklonnosti k „pluralitě“. My naopak musíme vytrvale hlásat stále platná Pánova slova: „Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“

-lš-

Pondělí 30. 7. 2012: 6:05 Octava dies (682. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** 44 let novickou **7:00** CHKO Pálava – Děvín (2. díl) **7:20** Děti Ventanas **7:45** Přejeme si... **8:00** P.S. Jan Baxant – promluva u příležitosti poutě ke sv. Anežce České **8:25** Outdoor Films (6. díl) **10:00** Nedělní čtení: 17. neděle v mezidobí **10:35** Léta letí k andělům (45. díl): František Václav Lobkowicz **10:55** Na větrné hůrce **11:15** Noeland (19. díl) **11:40** Sedmihlášky: Žaby **11:45** Klaunský pohádkový kufřík (1. díl): O ješitnosti **11:55** Z pokladů duše: P. František Lizna SJ – K jakému Bohu se modlíte? **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Dar z Medugorje **12:25** Koncert Richarda Čanakyho a skupiny FBI **13:40** Octava dies (682. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Kde dřevo voní láskou **14:25** Krásy Čech a Moravy (23. díl): Červená Lhota **14:45** Noční univerzita: Misionáři bez lodí – PhLic. Kateřina Lachmanová **16:00** Kořeny **16:40** Exit 316 MISE: Mé skryté já **17:00** NOEparáda band (175. díl) [P] **18:00** Skauting je cesta **18:25** Sedmihlášky: Žaby **18:30** Klaunský pohádkový kufřík (2. díl): O závistivém Evženovi [P] **18:40** Slunce ve tváři [P] **19:10** Ars Vaticana (8. díl) **19:25** Přejeme si... **19:40** Tatram **19:55** Z pokladů duše: P. František Lizna SJ – K jakému Bohu se modlíte? **20:00** Klapka s... (5. díl) **21:00** Na koberečku (85. díl) **21:10** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **21:30** Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **23:00** Octava dies (682. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Kulatý stůl: Mučedník arcibiskup Matocha – svědectví pro dnešek **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 31. 7. 2012: 6:05 Skauting je cesta **6:25** Planetshakers 2 **7:50** Cesta k andělům (42. díl): Mons. Martin Holík **8:40** Budu pomáhat: Hořovické maminky **8:45** Jezuité o: Poslání učitelů **9:05** Svět ze hřbetu koně **9:35** Octava dies (682. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:10** Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **11:40** Sedmihlášky: Žaby **11:45** Klaunský pohádkový kufřík (2. díl): O závistivém Evženovi **11:55** Z pokladů duše: Karel Řežábek – Ježíš večerel s celníky a hříšníky [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (14. díl): Dechovka **12:40** Ars Vaticana (8. díl) **12:50** Eucharistie: Cesta do Emauz **13:20** V zákulisí: host Dolores Parková **13:55** CHKO Pálava – Děvín (2. díl) **14:15** Telom i dušou **14:25** Kulatý stůl: Vzpomínáme s vděčností **16:00** O farnosti Heřmanice **16:10** Přejeme si... **16:25** Naše Prémontře **17:30** Léta letí k andělům (45. díl): František Václav Lobkowicz **17:50** Káva **18:00** Noeland (19. díl) **18:25** Sedmihlášky: Žaby **18:30** Klaunský pohádkový kufřík (3. díl): O dobrosrdečnosti [P] **18:40** Hermie a Stanley na táboře **19:15** Budu pomáhat: Hořovické maminky **19:20** Na větrné hůrce **19:40** Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2012 [P] **19:55** Z pokladů duše: Karel Řežábek – Ježíš večerel s celníky a hříšníky **20:00** Misie na živo: Ukrajina **21:00** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži [P] **21:10** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **21:20** Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2012 **21:35** Exit 316 MISE: Mé skryté já **22:00** U NÁS **22:45** Kde dřevo voní láskou **23:00** Modra **23:25** P.S. Jan Baxant – promluva u příležitosti poutě ke sv. Anežce České **23:45** Přejeme si... **0:05** Oko bez světla se nepotěší **1:20** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 1. 8. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2012 **6:20** Noční univerzita: Misionáři bez lodí – PhLic. Kateřina Lachmanová **7:30** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **7:50** Na větrné hůrce **8:10** Noeland (19. díl) **8:35** Sedmihlášky: Žaby **8:40** Ars Vaticana (8. díl) **8:50** Dopis z Indie **9:10** Misie na živo: Ukrajina **10:15** Bubnování s Čtyřlístkem **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **11:55** Z pokladů duše: Mons. František Radkovský – Kdo žízni, ať pije! [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (5. díl) **13:05** Slunce ve tváři **13:40** P.S. Jan Baxant – promluva u příležitosti poutě ke sv. Anežce České **14:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Kovářem a dr. Petrem Slaným, I. díl **14:45** Na koberečku (85. díl) **14:55** Jezuité o: Poslání učitelů **15:15** Vlkolínec: pohlednice **15:20** Skauting je

cesta **15:40** Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2012 **16:00** NOEparáda band (175. díl) **17:00** Exit 316 MISE: Oběti v objetí [P] **17:20** GOODwillBOY VII. (12. díl) **18:00** Octava dies (682. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** O hloupém Pepánkovi [P] **18:40** Sedmihlášky: Žaby **18:45** Nemusíme, chceme! **19:30** Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad **19:40** Přejeme si... [P] **19:55** Z pokladů duše: Mons. František Radkovský – Kdo žízni, ať pije! **20:00** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **20:15** Kouzlo štípských varhan **20:30** Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě [P] **22:00** Stalinova kariéra (4/5): Stalinova éra (1. část) **22:35** Krásy Čech a Moravy (23. díl): Červená Lhota **23:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] **23:30** Salesiánská evangelizace **0:05** Planetshakers 2 **1:25** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 2. 8. 2012: 6:05 Moldávie tenkrát **6:25** Slunce ve tváři **6:55** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **7:10** Platinové písničky (14. díl): Dechovka **7:40** Kde dřevo voní láskou **7:55** Naše Prémontře **9:00** Vše pro mého krále a královnu **9:30** Na větrné hůrce **9:55** Kulatý stůl: Vzpomínáme s vděčností **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlášky: Žaby **11:45** O hloupém Pepánkovi **11:55** Z pokladů duše: P. Stanislav Zwyrtek – Boží milosrdenství [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Planetshakers 2 **13:30** Klapka s... (5. díl) **14:30** Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2012 **14:45** Outdoor Films (3. díl) **16:20** Restituční polemika: Michael Josef Pojezdny, O.Praem. a P. Benedikt Mohelník, OP **17:20** Ars Vaticana (9. díl) **17:30** Skanzen Řepora **17:55** Hermie a Stanley na táboře **18:30** Klaunský pohádkový kufřík (5. díl): O chlubitvém Kubovi [P] **18:45** Sedmihlášky: Žaby **18:50** Cesta k andělům (42. díl): Mons. Martin Holík **19:40** Budu pomáhat: Jůnův statek [P] **19:45** Telom i dušou **19:55** Z pokladů duše: P. Stanislav Zwyrtek – Boží milosrdenství **20:00** Jak potkávat svět (9. díl): s Janou Lewitovou a Lenkou Mitášovou **21:05** Kus dřeva ze stromu: Hrušeň [P] **21:20** Post Scriptum s kardinálem Dominikem Dukou **21:35** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **22:05** Přejeme si... **22:20** Octava dies (682. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:50** Exit 316 MISE: Oběti v objetí **23:10** CHKO Pálava – Děvín (2. díl) **23:35** Příběh Růžencového oltáře **0:05** NOEparáda band (175. díl) **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 3. 8. 2012: 6:05 NOEparáda band (175. díl) **7:10** Za závojem **8:05** Krásy Čech a Moravy (23. díl): Červená Lhota **8:25** Skauting je cesta **8:50** Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **10:20** Na koberečku (85. díl) **10:30** Klapka s... (5. díl) **11:35** Sedmihlášky: Žaby **11:40** Klaunský pohádkový kufřík (5. díl): O chlubitvém Kubovi **11:55** Z pokladů duše: MUDr. Marie Svatošová – Hladovějící dnešní doby [P] **12:00** Polední

modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** U Pastýře: s hostem Prof. Rudolfem Zahradníkem **13:20** Ars Vaticana (9. díl) **13:30** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **13:50** Koncert Richarda Čanakyho a skupiny FBI **15:05** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **15:25** Slunce ve tváři **16:00** Misie na živo: Ukrajina **17:00** Marcel Van – skrytý apoštol lásky **18:00** Noeland (19. díl) **18:25** Sedmihlášky: Žaby **18:30** Klaunský pohádkový kufřík (6. díl): O chytré Jitce [P] **18:40** Exit 316 MISE: Oběti v objetí **19:00** Kus dřeva ze stromu: Hrušeň **19:15** Dopis z Indie **19:40** Tučín **19:55** Z pokladů duše: MUDr. Marie Svatošová – Hladovějící dnešní doby **20:00** Kulatý stůl: Putování modrou planetou – Nepál a Indonésie **21:30** Skauting je cesta **21:50** Na koberečku (85. díl) **22:05** Nedělní čtení: 18. neděle v mezidobí [P] **22:35** Cesta k andělům (42. díl): Mons. Martin Holík **23:25** Stalinova kariéra (4/5): Stalinova éra (1. část) **0:05** Restituční polemika: Michael Josef Pojezdny, O.Praem. a P. Benedikt Mohelník, OP **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 4. 8. 2012: 6:05 Post scriptum s kardinálem Dominikem Dukou **6:20** Restituční polemika: Michael Josef Pojezdny, O.Praem. a P. Benedikt Mohelník, OP **7:25** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **7:40** Jezuité o: Poslání učitelů **8:00** Přejeme si... **8:20** Noeland (19. díl) **8:45** Sedmihlášky: Žaby **8:50** Hermie a Stanley na táboře **9:30** NOEparáda band (175. díl) **10:30** Exit 316 MISE: Oběti v objetí **10:50** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Kovářem a dr. Petrem Slaným, II. díl **11:30** Kde dřevo voní láskou **11:45** Ignaciánský pulk **11:55** Z pokladů duše: P. Bogdan Stepien OSPPE – Přímluva Panny Marie [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Naše Prémontře **13:15** Přejeme si... **13:30** Nedělní čtení: 18. neděle v mezidobí **14:05** Jak potkávat svět (9. díl): s Janou Lewitovou a Lenkou Mitášovou **15:10** Tučín **15:25** Platinové písničky (14. díl): Dechovka **16:00** CHKO Moravský kras – Povodí Punkvy (4. díl) [P] **16:20** Klaunský pohádkový kufřík (6. díl): O chytré Jitce **16:30** Sedmihlášky: Žaby **16:35** Misie na živo: Ukrajina **17:40** Mše svatá z katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze k 20. výročí úmrtí kardinála Františka Tomáška [L] **19:55** Z pokladů duše: P. Bogdan Stepien OSPPE – Požehnání je zdrojem pokoje **20:00** Cesta k andělům (44. díl): Ilja Racek **20:50** Dopisy z rovníku **21:35** Jezuité o: Etika v podnikání [P] **22:00** Umění sklářských mistrů [P] **22:30** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **22:45** Budu pomáhat: Jůnův statek **22:50** Noční univerzita: Misionáři bez lodí – PhLic. Kateřina Lachmanová **0:05** Outdoor Films (6. díl) **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 5. 8. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 18. neděle v mezidobí **6:45** Ars Vaticana (9. díl) **7:00** Jak potkávat svět (9. díl): s Janou Lewitovou a Lenkou Mitášovou **8:05** Dopis z Indie **8:25** Slunce ve tváři **8:55** Naše Prémontře **10:00** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **10:30** Primiční mše svatá – P. Jan Zelenka [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Z pokladů duše: Monika Dopitová – Matka Marie [P] **12:30** Na koberečku (85. díl) **12:40** Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2012 **13:00** Platinové písničky (15. díl): Dechovka [P] **13:35** Cesta k andělům (44. díl): Ilja Racek **14:25** Budu pomáhat: Jůnův statek **14:30** Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **16:00** Svět ze hřbetu koně **16:30** Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? [P] **16:55** Sedmihlášky: Vyletěla křepelenka [P] **17:00** Noeland (19. díl) **17:30** Exit 316 MISE: Oběti v objetí **17:50** Perla Jeseníků Lázně Karlova Studánka **19:00** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **19:15** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **19:25** Poselství svatých: Svatý Petr [P] **19:35** Přejeme si... [P] **19:55** Z pokladů duše: sr. Veronika Barátová – Bůh jako milosrdný Samaritán **20:00** Večer pod lampou: Mons. Róbert Bezák [P] **22:20** Misie na živo: Ukrajina **23:20** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **23:45** Kulatý stůl: Vzpomínáme s vděčností **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

SVATÁ HORA – ŽÁŘÍ 2012

8. 9. – pouť bývalých svatohorských vokalistů, trubáčů a ministrantů • mše svatá v 9 hod., zpívané latinské chorální nešpory v 16.30 hod.

15. 9. – Panny Marie Bolestné, památka • v 18.30 hod. v bazilice III. koncert cyklu Hudba v nezvyklých souvislostech – „Stabat Mater – Matka Bolestná v hudbě a poezii“, účinkuje Svatohorský chrámový sbor, Komorní sbor Dr. VI. Vepřeka, Příbramská filharmonie.

22. 9. – Příbramská svatohorská šalmaj, historická slavnost na svatohorském náměstí (10–23 hod.) – soubor Ginevra a hosté.

28. 9. – sv. Václava, slavnost • mše svatá v 7, 9, 11 a 17 hod.

EXERCICIE

26. 8. – 1. 9. Exercicie pro kněze I. (P. Miloslav Kabrda)

24. 9. – 28. 9. Radovat se i ve stáří aneb umění stárnout (osoba exercitátora není dosud známa)

8. 10. – 12. 10. Krása liturgie (P. Zdeněk Šilhánek, CSsR)

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA SRPEN 2012

Všeobecný: Aby s vězni bylo zacházeno se spravedlností a úctou k jejich lidské důstojnosti.

Misijní: Aby mladí lidé, povolání následovat Krista, byli ochotni hlásat evangelium ve všech končinách světa.

Úmysl našich biskupů: Aby rodiče a kmotři byli birmovancům oporou a příkladem.

Farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné srdečně zvou na 8. z přednášek kurzu **ČEMU VĚŘÍME** v sobotu 4. srpna 2012. Téma přednášky: **DESATERO**, přednáší **P. doc. Mgr. Jindřich Šrajber, Dr. theol., SDB**. Program: 13.00 až 14.00 – 1. blok přednášky • 20 minut přestávka • 14.20 až 15.20 – 2. blok přednášky • 20 minut přestávka • 15.40 až 16.00 – diskuse. Kurz se koná formou přednášek a následně besedy s přednášejícím **vždy první sobotu v měsíci**, od 13.00 do 16.00 hodin v **exercičním domě Emauzy**. Je určen pro farníky, vikariát a zájemce z široké veřejnosti. Kostru cyklu tvoří základní témata z Katechismu katolické církve.

Duchovní správa poutního místa **Panny Marie Pomocné (Maria Hilf) u Zlatých Hor** srdečně zve na **HLAVNÍ POUŤ K PANNĚ MARIÍ POMOCNÉ, OCHRÁNKYNI ŽIVOTA**. Pouť se koná v **sobotu 11. srpna 2012**.

Program: 9.00 křížová cesta pro děti i dospělé, trasa vede ze Zlatých Hor (od 1. zastavení u Bohemy) na poutní místo • **10.00** přivítání poutníků P. Stanislavem Lekavým, rektorem poutního místa • **10.05** společná modlitba růžence • **10.35** duchovní písně zpívá smíšený pěvecký sbor • **11.00** mše svatá – slouží olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner se spolubratry v kněžské a jáhenské službě • celou slavnost doprovází Pěvecký sbor města Vrba • **14.00** svátostné požehnání a slovo na cestu, ukončení pouťe. Z Jeseníku pojedje v tento den na poutní místo **zvláštní autobus od kostela v 8.00 hod.**, který bude zastavovat na všech obvyklých zastávkách. Zpět z poutního místa je rovněž zajištěn odvoz autobusem. **Další informace** na tel. 584 425 916.

Česká republika pro Ježíše o.s. pořádá **ve dnech 6. – 9. září 2012** ve Sportareálu Samopše **duchovní obnovu vedenou P. PATEM COLLINSEM z Irska na téma NOVÁ EVANGELIZACE**. Příhlášky a informace na www.viraanadeje.cz.

Tradiční ODPUSTKOVÁ POUŤ K PANNĚ MARIÍ ANDĚLSKÉ Z PORCIUNKULE se uskuteční v sobotu 4. srpna 2012 od 10 do 17 hodin v poutním areálu Lorety v Rumburku. Hlavním celebrantem mše svaté je P. Stanislav Příbyl CSsR, generální vikář litoměřické diecéze. Přípravena je rovněž vernisáž výstavy fotografií, přednáška o barokním sochaři Franzii Bienertovi a koncert duchovní hudby. Vstupné je dobrovolné. Odpustkovou slavnost pořádá římskokatolická farnost – děkanství Rumburk.

Foto: Jiří Stejskal

Program slavnosti: 10.00–11.00 hod. mše svatá (kostel sv. Vavřince) • **11.15–11.45 hod.** loretská litanie a pobožnost u oltáře sv. Josefa (loretská kaple) • **13.00–13.30 hod.** vernisáž výstavy fotografií „Tajemství severních Čech“ (ambit Lorety) • **14.00–15.00 hod.** „Sochařské dílo Franze Bienerta v Loretě v Rumburku“, přednáška historika umění Harmuta Ritschela z Drážďan • **16.00–16.45 hod.** koncert Mikulášovického pěveckého sboru (kostel sv. Vavřince). **Více informací** ke slavnosti sdělí: Klára Mágrová, GSM 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

Liturgická čtení

Neděle 29. 7. – 17. neděle v mezidobí

1. čt.: 2 Král 4,42–44
Ž 145(144),10–11.15–16.17–18
Odp.: srov. 16 (*Otvíráš svou ruku a sytíš nás, Hospodine.*)

2. čt.: Ef 4,1–6

Ev.: Jan 6,1–15

Slovo na den: *Aspoň něco.*

Pondělí 30. 7. – nez. pam. sv. Petra Chryzologa

1. čt.: Jer 13,1–11
Dt 32,18–19.20.21

Odp.: 18a (*Opuštíš jsi Boha, který tě zplodil.*)

Ev.: Mt 13,31–35

Slovo na den: *Když vyrostle, je větší než ostatní.*

Úterý 31. 7. – památka sv. Ignáce z Loyoly

1. čt.: Jer 14,17–22
Ž 79(78),8.9.11+13

Odp.: 9bc (*Pro slávu svého jména, Bože, vysvobod nás!*)

Ev.: Mt 13,36–43

Slovo na den: *Žeň je skonání věků.*

Středa 1. 8. – památka sv. Alfonse Marii z Liguori

1. čt.: Jer 15,10.16–21

Ž 59(58),2–3.4–5a.10–11.17.18

Odp.: srov. 17d (*Bůh je mé útočiště, když je mi úzko.*)

Ev.: Mt 13,44–46

Slovo na den: *Prodáv všechno, co má.*

Čtvrtek 2. 8. – nez. pam. sv. Eusebia z Vercelli nebo sv. Petra Juliána Eymarda

1. čt.: Jer 18,1–6

Ž 146(145),2.3–4.5–6

Odp.: 5a (*Šťastný je, komu pomáhá Bůh Jakubův. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mt 13,47–53

Slovo na den: *Je podobné síti, která zahrne všechno možné.*

Pátek 3. 8. – ferie

1. čt.: Jer 26,1–9

Ž 69(68),5.8–10.14

Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!*)

Ev.: Mt 13,54–58

Slovo na den: *Nežijí mezi námi?*

Sobota 4. 8. – památka sv. Jana Marii Vianneye

1. čt.: Jer 26,11–16.24

Ž 69(68),15–16.30–31.33–34

Odp.: srov. 14 (*Vyslyš mě, Bože, v čas milosti!*)

Ev.: Mt 14,1–12

Slovo na den: *Pro přísahu a kvůli hostům.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

28. ČERVENCE – 4. SRPNA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 29. 7.	PO 30. 7.	ÚT 31. 7.	ST 1. 8.	ČT 2. 8.	PÁ 3. 8.	SO 4. 8.
Antifona	812 912	826 928	1722 1941	1734 1953	873 978	889 995	1722 1941
Žalm	783 881	783 881	783 881	783 881	783 881	783 881	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	812 913	827 928	1723 1941	1734 1953	873 978	889 996	1723 1941
Antifony	813 914	828 929	843 946	858 963	874 979	890 997	906 1014
Žalmy	813 914	828 930	843 946	858 963	874 980	890 997	906 1014
Krátké čtení a zpěv	816 917	831 933	1724 1942	1735 1954	877 983	893 1000	1724 1942
Antifona k Zach. kantiku	707 797	831 933	1445 1626	1735 1954	877 983	894 1001	1724 1943
Prosby	817 917	831 933	1724 1943	1724 1943	878 983	894 1001	1724 1943
Závěrečná modlitba	707 798	1444 1625	1445 1626	1446 1627	1447 1628	894 1001	1448 1629
Modlitba během dne:							
Hymnus	817 918	832 934	848 952	862 967	879 984	895 1002	910 1019
Antifony	818 919	833 935	848 952	863 968	879 985	895 1003	910 1019
Žalmy	818 919	833 935	849 953	863 968	879 985	895 1003	911 1019
Krátké čtení	820 921	835 937	851 955	865 970	882 988	898 1005	913 1022
Závěrečná modlitba	707 798	835 938	851 955	865 970	882 988	898 1006	913 1022
Nešpory:							
	SO 28. 7.						
Hymnus	807 907	821 922	837 939	1727 1946	1736 1955	883 989	900 1007
Antifony	808 908	822 923	838 940	853 957	868 973	884 990	900 1008
Žalmy	808 908	823 924	838 940	853 957	868 973	884 990	901 1008
Kr. čtení a zpěv	810 911	825 926	840 943	1730 1949	1737 1956	887 994	903 1011
Ant. ke kant. P. M.	706 797	707 798	840 943	1445 1626	1737 1956	887 994	904 1012
Prosby	811 911	826 927	841 944	1731 1950	1731 1950	888 994	904 1012
Záv. modlitba	707 798	707 798	1444 1625	1445 1626	1446 1627	1447 1628	904 1012
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398
	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

SVATÁ HEDVIKA SLEZSKÁ (1176-1243)

Hermann Hoffmann • Z němčiny přeložila Danuše Štáviková

Životopis jedinečné světičky, spojující kulturu několika zemí: Čech, Polska a Německa. Její pozoruhodný život rovněž ukazuje propojení charismatu manželství s impulsy z řeholního života. *Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Brož., 130x208 mm, 72 stran, 80 Kč*

**INICIACE DO BLONDELOVY FILOSOFIE
JAKO KRÁTKÝ TRAKTÁT METAFYZIKY**

Paul Archambault • Z francouzštiny přeložili Tereza Heiderová a Karel Říha

Text Paula Archambaulta (1883-1950) sleduje stručným a výstižným způsobem rozvoj filosofie Maurice Blondela (1861-1949) od jeho rané formy „filosofie akce“ k jeho pozdní zralé podobě „filosofie konkrétna“. Tím, že uvádí Blondelovo myšlení v souvislost s francouzskými klasiky a význačnými mysliteli i s Blondelovými učiteli, otevírá nám nepřímou přístup ke kultuře francouzské filosofie vůbec. V českém prostředí kniha navazuje na objev Blondelovy filosofie ve Floriánových *Kursech* (1939/40) a zve nás k společnému putování vedenému duchovní inspirací, jež je původem i cílem Blondelova díla.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Váz., přebal, 135x210 mm, 112 stran, 120 Kč*

PRAMEN RADOSTI

Daniel Ange • Z francouzštiny přeložila Tereza Pikálková

Radost se ztrácí ze života lidí, šíří se skepse, smutek, deprese, beznaděj, zoufalství. Náš svět zasáhl smrtelný virus smutku, až

beznaděje. Kniha Daniela Ange nás zavede do dvanácti zahrad, kde klíčí, pučí a rozkvétá radost. Odhalí nám, jak tuto nesmrtelnou radost hledat a nacházet. Pro čtenáře je pozváním k prohloubení vztahu lásky s Bohem, protože jen on je pramenem nepomíjivé radosti.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 137x195 mm, 212 stran, 199 Kč

OMALOVÁNKY

**SVATÝ CYRIL A METODĚJ • OMALOVÁNKY
S VYPRÁVĚNÍM**

Text a ilustrace Martin Damian

První seznámení s působením slovanských věrozvěstů na Velké Moravě. Malí čtenáři se dozvědí, kdo sv. Cyril a Metoděj byli a proč je má dnes celá církev v úctě.

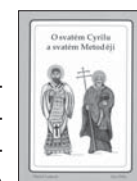
Paulinky • Brož., 164x235 mm, 16 stran, 35 Kč

**O SVATÉM CYRILU A SVATÉM METODĚJI
Nakreslil Daniel Ladman • Napsal Petr Piřha**

Knížka pro děti od 4 do 7 let. Jednoduše formulované krátké texty shrnují nejdůležitější fakta o životě a díle sv. Cyrila a Metoděje. Texty jsou doprovázeny tzv. domalovánkami, které si dítě může samo vybarvovat podle své fantazie. Do knihy je vložena podložka, aby dítě při práci neprotrhlo papír stránky. Na zadní straně podložky je návod, jak pracovat s pastelkami, aby vznikly barevné odstíny.

*Poustevník ve spolupráci s Maticí velehradskou v nakladatelství
Studio Gabreta spol. s r.o. • Brož., A5, 48 stran, 60 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.